

Phần Thiên

Contents

Phần Thiên	13
1. Chương 1: Đánh Cướp	15
2. Chương 2: Ba Trang Kim Thư	15
3. Chương 3: Song Âm Tú Tài	15
4. Chương 4: Trúc Chi Bang, Hoa Cổ Đường, Tam Sơn Phái	15
5. Chương 5: Bang Chủ Xinh Đẹp	15
6. Chương 6: Giống Như Đã Từng Quen Biết	15
7. Chương 7: Độc Lâu Yêu	15
8. Chương 8: Chân Long Khiếu Huyết Đồ	15
9. Chương 9: Vạn Đại Tiểu Thư	15
10. Chương 10: Đồng Tử Kê - Hồ Ly Tinh	15
11. Chương 11: Phiên Vân Phúc Vũ Hóa Long Quyết	15
12. Chương 12: Thiết Cốt Công Tăng Thứ Tư	15
13. Chương 13: Tu Luyện Pháp Thuật	15
14. Chương 14: Tổ Phiên Lục Hạo Chi	15
15. Chương 15: Hung Thú	15
16. Chương 16: Lạc Phụng	15
17. Chương 17: Thiên Tài	15
18. Chương 18: Điều Xuất Kỳ Mưu	15
19. Chương 19: Trăm Tên Hung Đồ	15
20. Chương 20: Lòng Người Phức Tạp	15
21. Chương 21: Ánh Dao Khởi Máu Bay Tứ Tung	15
22. Chương 22: Thiên Tử Mộ Mĩ Sắc	15
23. Chương 23: Mầm Mống Chân Hỏa	15
24. Chương 24: Thay Trời Hành Đạo, Trừ Bạo An Dân	15
25. Chương 25: Phong Chú Ấn Sơn	15
26. Chương 26: Lộ Hâm Liễu Dã	15
27. Chương 27: Điều Tiên Phong	15
28. Chương 28: Vây Công Tuân Kim Linh	15
29. Chương 29: Chân Long Thôn Kiếm	15
30. Chương 30: Mưu Tính Tinh Vũ Khiếm	15
31. Chương 31: Hóa Rồng	15
32. Chương 32: Mùi Vị Không Tệ, Có Thể Ăn Lâu	15
33. Chương 33: Thái Hồ Bát Yêu	15
34. Chương 34: Ác Đấu Ứng Cửu Tiêu	15
35. Chương 35: Chân Hỏa Luyện Cửu Tiêu	15
36. Chương 36: Thất Thập Nhị Hỏa Khiếu	15
37. Chương 37: Hoàng Tiên Nhi	15
38. Chương 38: Thi Bình	15
39. Chương 39: Chân Long Pháo	15
40. Chương 40: Trái Ôm Phải Ấp	15

41. Chương 41: Mạch Nước Ngầm Mãnh Liệt	15
42. Chương 42: Đông Lê Tam Yêu	15
43. Chương 43: Hình Vô Cực - Đại Bang Chủ	15
44. Chương 44: Họa Ảnh Truyền Đồ	15
45. Chương 45: Quan Chủ Thanh Phong Quan	15
46. Chương 46: Ba Phái Lục Đạo	15
47. Chương 47: Chém Giết Vương Trường Sinh, Hợp Luyện Túi Ngũ Âm	15
48. Chương 48: Trư Cừu Cường	15
49. Chương 49: Cổ Trạch Phá Tháp	15
50. Chương 50: Kinh Chuyên Bảo Tháp, Hồng Liên Cổ Phật	15
51. Chương 51: Đại Nhạc Kim Cương Bất Không Chân Ngôn Tam Ma Da Kinh	15
52. Chương 52: Chín Tầng Cẩm Chế, Chân Long Luyện Tháp	15
53. Chương 53: Vạn Quỷ Âm Trì Đại Trận	15
54. Chương 54: Kim Cương Tam Muội Pháp	15
55. Chương 55: Tiểu Phái Huyện Thành	15
56. Chương 56: Di Khiếu Chuyển Huyệt	15
57. Chương 57: Tam Phượng Triều Dương	15
58. Chương 58: Ngũ Phúc Oa	15
59. Chương 59: Có Cánh Là Có Thể Bay	15
60. Chương 60: Hắc Long Vương	15
61. Chương 61: Mười Vạn Phù Tiên	15
62. Chương 62: Phù Khí, Pháp Khí, Pháp Bảo, Kỳ Trân	15
63. Chương 63: Hỏa Nha Thứ Mười Một	15
64. Chương 64: Hai Mười Chín Hỏa Nha	15
65. Chương 65: Cơ Nghiệp	15
66. Chương 66: Tiểu Phái Tân Chủ, Linh Thử Thánh Sứ	15
67. Chương 67: Linh Thử Vạn Sát Đại Trận	15
68. Chương 68: Triệu Hồng Bào	15
69. Chương 69: Ba Ngàn Thiên Lô Binh	15
70. Chương 70: Nghi Tự Phật Môn	15
71. Chương 71: Nhuyễn Hồng Sa	15
72. Chương 72: Đầu Heo Báo Tin, Trần Thất Tính Mưu	15
73. Chương 73: Dưới Trăng Bất Mỹ Nhân, Đem Về Làm Ấp Trại	15
74. Chương 74: Lửa Tình Đốt Tâm	15
75. Chương 75: Tình Chung	15
76. Chương 76: Nam Sơn Hòa Thượng, Kim Cương Bảo Tháp	15
77. Chương 77: Liên Châu Hỏa Vũ Tiên	15
78. Chương 78: Đại Xảo Nhược Chuyết	15
79. Chương 79: Thắng Thảm Thảm Bại	15
80. Chương 80: Hỏa Nha, Tình Chung	15
81. Chương 81: Tiểu Long Vương Nguyệt Tâm Đẳng	15
82. Chương 82: Cẩn Nuốt Yêu Binh	15
83. Chương 83: Thái Thượng Hóa Long, Hỏa Nha Trọng Luyện	15
84. Chương 84: Bảy Đại Chân Hỏa, Mười Ba Bảo Diễm	15
85. Chương 85: Có Nữ Đa Tình, Có Nữ Diệt Tình	15
86. Chương 86: Đại Khẩu	15
87. Chương 87: Hình Nguyệt Anh	15
88. Chương 88: Lang Cốt Vương Chùy, Địa Hành Pháp Luật	15
89. Chương 89: Nhân Quang Kiếm Thức	15
90. Chương 90: Điều Tuyệt - Trảm Tình	15
91. Chương 91: Ngự Long Lộ Xác, Thuận Gió Ngự Mây	15
92. Chương 92: Hai Pháp Cùng Tu, Kim Cương Tháp Biến	15
93. Chương 93: Nhân Thức	15
94. Chương 94: Tư Tình Vạn Mỗi, Ai Có Thể Phá?	15

95. Chương 95: Lâm Trận Mới Mài Gươm	15
96. Chương 96: Hồng Liên Phiến Thiên	15
97. Chương 97: Hồng Liên Thoát Phá, Kim Quang Tám Đạo	15
98. Chương 98: Thương Lang Thần Quyền	15
99. Chương 99: Hỏa Nha Tự Bạo	15
100. Chương 100: Khiếu Huyệt Thông Đạt	15
101. Chương 101: Phục Kích Truy Binh	15
102. Chương 102: Nhất Giai Pháp Khí	15
103. Chương 103: Hỏa Long Phần Dã, Thổ Long Phá Địa	15
104. Chương 104: Phúc Dương Khuất Cái	15
105. Chương 105: Ô Tiểu Xà Tinh	15
106. Chương 106: Thiên Tư Kỳ Lạ	15
107. Chương 107: Thôi Tâm Trí Phúc, Dẫn Hung Lộ Nhữ	15
108. Chương 108: Thanh Thành Tam Thú	15
109. Chương 109: La Phù Thất Chân	15
110. Chương 110: Tứ Đạo Cảnh	15
111. Chương 111: Tán Gái Cần Dùng Tiền, Báo Thù Phải Báo Trọn	15
112. Chương 112: Mã Nguyên Đào Hoa	15
113. Chương 113: Tử Ngọc Giản	15
114. Chương 114: Không Ai Có Thể Lựa Chọn Xuất Thân, Nhưng Có Thể Lựa Chọn Con Đường Chính Minh	15
115. Chương 115: Đạo Cảnh	15
116. Chương 116: Thiên Hoàng Kim Kinh	15
117. Chương 117: Tam Tâm Các Dị, Đạo Cảnh Tương Bội	15
118. Chương 118: Ngũ Quỷ Phụ Thân Đại Pháp	15
119. Chương 119: Đào Hoa Am	15
120. Chương 120: Đạo Tâm Sơ Cảnh	15
121. Chương 121: Tự Thành Hệ Thống	15
122. Chương 122: Đại Tiểu Chư Thiên Ấn Pháp	15
123. Chương 123: Tị Thức	15
124. Chương 124: Lạc Bảo Kim Tiền Luyện Hồng Liên	15
125. Chương 125: Đế Vương Đồng Chí Ca	15
126. Chương 126: Giết Muội Muội, Tỷ Tỷ Đến	15
127. Chương 127: Lâm Yêu Phi	15
128. Chương 128: Ưu Đàm Ba La Hoa	15
129. Chương 129: Lương Giới Thập Phương Kim Cương Dải Tàng Đại Trận	15
130. Chương 130: Tập Niệm Trong Lòng Như Ngoan Đồng, Không Thể Giáo Hóa Không Thành Rong	15
131. Chương 131: Nhất Nhiệm Phân Lương Giới, Tâm Không Hóa Thập Phương	15
132. Chương 132: Đào Hoa Phi Mang	15
133. Chương 133: Chí Thuần Chi Hỏa, Thanh Thành Bát Tú	15
134. Chương 134: Cầu Người Dẫn Tiến	15
135. Chương 135: Môn Hộ	15
136. Chương 136: Tâm Ta Như Vượn Già, Nguyên Ổ Trong Núi Rừng	15
137. Chương 137: Thanh Liên Đông Lai, Phục Yêu Tôn Giả	15
138. Chương 138: Mạnh Mẽ Độ Hóa, Ngọc Giản Tặng Bạn	15
139. Chương 139: Bí Mật Ngọc Giản Tím	15
140. Chương 140: Điều Hiển Thần Thông	15
141. Chương 141: Phá Môn, Trì Thục	15
142. Chương 142: Kim Cáp Mô (cóc Vàng)	15
143. Chương 143: Bốn Trang Kim Thư	15
144. Chương 144: Long Hồ Tổng Niếp Thống Ngự Vạn Thú Chân Pháp	15
145. Chương 145: Cứng Rắn Đột Phá	15
146. Chương 146: Cảm Ứng Thiên Địa	15

147. Chương 147:	Dùng Mãnh Tinh Tiến, Bả Muội Đạo Tâm	15
148. Chương 148:	Hỏa Nghĩ - Hỏa Nha	15
149. Chương 149:	Hỏa Xà Vô Song	15
150. Chương 150:	Nhân Vật Thần Bí	15
151. Chương 151:	Yêu Vương Ngã Xuống, Đạo Nhân Gặp Tai	15
152. Chương 152:	Hỏa Vân Cẩm Pháp	15
153. Chương 153:	Quá Thông Minh, Tự Tìm Đường Chết	15
154. Chương 154:	Vô Danh Đạo Nhân, Sắp Chết Ủy Thác	15
155. Chương 155:	Long Hồ Hỗn Thiên Đan	15
156. Chương 156:	Trần Thất Hàng Yêu	15
157. Chương 157:	Hoàn Toàn Luyện Thành Hỏa Nha Biến Hóa	15
158. Chương 158:	Nguyên Khí Thương Long	15
159. Chương 159:	Truyền Thụ Hỏa Vân Cẩm Pháp	15
160. Chương 160:	Đại Địch Tiếp Cận	15
161. Chương 161:	Tử Thọ Tiên Đan	15
162. Chương 162:	Tiên Phàm Thù Đồ	15
163. Chương 163:	Hương Thú Song Chủ, Tình Ti Câu Nhân	15
164. Chương 164:	Diệt Tình Phản Mục	15
165. Chương 165:	Thái Thượng Thiên Long Khải	15
166. Chương 166:	Tứ Tượng Tỏa Long Trận	15
167. Chương 167:	Úm Ma Ni Bá Mễ Hồng	15
168. Chương 168:	Quản Hẩn Thiên Biến Vạn Hóa, Ta Chỉ Một Kiếm Chém Tới	15
169. Chương 169:	Dã Dật	15
170. Chương 170:	Hồng Hạnh Nhà Ai, Đã Muốn Ra Tường	15
171. Chương 171:	Kim Ngân Đồng Tử, Huyền Huyền Môn Chủ	15
172. Chương 172:	Người Tốt, Người Xấu	15
173. Chương 173:	Thu Phục	15
174. Chương 174:	Bát Quỳnh Câu Ngọc Vân Xa Pháp	15
175. Chương 175:	Bích Quang Lôi Hỏa	15
176. Chương 176:	Bát Tổ Khôi Lỗi Binh	15
177. Chương 177:	Chung Đỉnh Thực, Vương Hầu Y	15
178. Chương 178:	Kim Thư Hóa Thần Lô	15
179. Chương 179:	Một Điểm Linh Quang Thông Đại Đạo, Vạn Vật Căn Nguyên Thấu Huyền Cơ	15
180. Chương 180:	Ngưng Sát Như Thế Nào	15
181. Chương 181:	Tự Minh Muốn Chết	15
182. Chương 182:	Hoặc Là Không Làm, Đã Làm Phải Làm Đến Cùng	15
183. Chương 183:	Thiên Cổ Giáo Chủ	15
184. Chương 184:	Tam Đại Vương Trùng	15
185. Chương 185:	Tác Phong Sơn Tặc	15
186. Chương 186:	Âm Dương Kính Cung	15
187. Chương 187:	Mạnh Mẽ Bá Đạo	15
188. Chương 188:	Độ Hóa Vương Trùng	15
189. Chương 189:	Ăn Ngon Chớ Bỏ Qua Nữ Đồ Nhi	15
190. Chương 190:	Sư Phụ Dạy Đồ Đệ	15
191. Chương 191:	Vạn Kỳ Đạo Cổ	15
192. Chương 192:	Lục Trùng Sát Nhị Anh	15
193. Chương 193:	Chém Giết Linh Tinh	15
194. Chương 194:	Âm Hà Trong Lòng Đất	15
195. Chương 195:	Luyện Hóa Cự Kiến	15
196. Chương 196:	Hai Vị Phu Nhân	15
197. Chương 197:	Âm Hà Thủy Mạn Ngủ Khí Sơn	15
198. Chương 198:	Vạn Pháp Quy Tông, Âm Khí Tan Rã	15
199. Chương 199:	Họa Thủy Đông Dẫn, Tư Mã Đạo Kinh	15
200. Chương 200:	Dụ Người Lạc Lối	15

201. Chương 201:	Chí Uế Hắc Liên	15
202. Chương 202:	Huyền Giáp Âm Binh	15
203. Chương 203:	Mượn Pháp Đưa Tình	15
204. Chương 204:	Thái Uế Hắc Quang Pháp	15
205. Chương 205:	Hoàng Tuyền Ma Tâm	15
206. Chương 206:	Yêu Long “hoàng Tuyền”	15
207. Chương 207:	Huyền Nhất Đầu Pháp, Hồng Liên Phụ Thân	15
208. Chương 208:	Đại Phạm Luyện Ngục Tổng Cương Vs Phật Môn Khẩu Thức	15
209. Chương 209:	Mão Nhật • Hỏa Nha - Kiên Dương • Hỏa Xà	15
210. Chương 210:	Đại Phạm Luyện Ngục Ma Quang	15
211. Chương 211:	Luyện Ngục Ma Khu	15
212. Chương 212:	Vũ Đầu Âm Quân, Mã Đầu Đại Tướng	15
213. Chương 213:	Âm Phủ	15
214. Chương 214:	Cứu Khổ Cứu Nạn	15
215. Chương 215:	Lôi Quang Điện Chiếu Sáng Mười Vạn Dặm	15
216. Chương 216:	Thanh Thành - Xích Phù	15
217. Chương 217:	Đại Họa Tới	15
218. Chương 218:	Đan Vương An Thạch Thanh	15
219. Chương 219:	Không Có Việc Gì Tìm Việc, Trước Tiên Chuyên Trên Thân	15
220. Chương 220:	Huyền Hoàng Khí	15
221. Chương 221:	Bái Sư Thanh Thành	15
222. Chương 222:	Thanh Thành Thất Linh Chi Cổ Quy Linh	15
223. Chương 223:	Dọa Lui	15
224. Chương 224:	Tru Sát	15
225. Chương 225:	Tư Mã Tử Yên Cùng Tư Mã Thanh Yên	15
226. Chương 226:	Nhất Niệm Phải Quay Đầu, Thân Trần Ra Thành Quách	15
227. Chương 227:	Tử Thanh Song Kiếm	15
228. Chương 228:	Kim Cáp Chiêu Cự Bộ	15
229. Chương 229:	Dễ Dàng Giải Quyết	15
230. Chương 230:	Lại Lần Nữa Trần Áp Kim Ngân Đồng Tử	15
231. Chương 231:	Thất Lang Thần	15
232. Chương 232:	Kim Cương Trác	15
233. Chương 233:	Nhị Lý Đánh Tới	15
234. Chương 234:	Hồng Liên Tịnh Hỏa	15
235. Chương 235:	Chuyện Yêu Hận Tình Cừu Năm Đó	15
236. Chương 236:	Đan Thành Khó Khăn, Như Trên Trời Xanh	15
237. Chương 237:	Tiểu Thừa Ma Pháp	15
238. Chương 238:	Chú Linh - Ma Tâm	15
239. Chương 239:	Hồng Liên Ma Quân	15
240. Chương 240:	Lưu Độc Thiên Hạ, Họa Hoạn Vô Cùng	15
241. Chương 241:	Ma Tâm Phật Thể	15
242. Chương 242:	Phật Đồ	15
243. Chương 243:	Kiểm Quang Hóa Lôi Âm	15
244. Chương 244:	Lòng Ta Đau Bao Nhiêu, Kiểm Sẻ Bay Nhanh Bấy Nhiêu	15
245. Chương 245:	Trí Quan Hòa Thượng	15
246. Chương 246:	Thánh Thọ Vạn Kim Tự	15
247. Chương 247:	Đầu Pháp	15
248. Chương 248:	Bóp Chết	15
249. Chương 249:	Chân Chính Bóp Chết	15
250. Chương 250:	Vực Ngoại Hư Không	15
251. Chương 251:	Vì Thân Cầu Y, Xả Thân Phù Đồ	15
252. Chương 252:	Mời Hòa Thượng Niệm Kinh Cho Tiểu Thư	15
253. Chương 253:	Kim Cương Chân Thân	15
254. Chương 254:	Hồn Sát Pháp	15

255. Chương 255:	Ai Làm Chủ Trì	15
256. Chương 256:	Đứng Hàng Tiên Ban	15
257. Chương 257:	Đại Hội Đấu Pháp	15
258. Chương 258:	Giảng Kinh	15
259. Chương 259:	Viện Binh	15
260. Chương 260:	Huynh Đệ Gặp Lại	15
261. Chương 261:	Nhục Bác Thuật Vô Song	15
262. Chương 262:	Đại Phạm Quang Minh Chú	15
263. Chương 263:	Tiểu Hòa Thượng Dẫn Theo Một Tiểu Hòa Thượng	15
264. Chương 264:	Kiểm Quyết Phù Tiên	15
265. Chương 265:	Tị Thức	15
266. Chương 266:	Chẳng Lẽ Ta Trời Sinh Chính Là Mệnh Là Tặc Ngốc	15
267. Chương 267:	Thất Thất Chân Thủy Hồ Lô	15
268. Chương 268:	Thích Khách	15
269. Chương 269:	“hoàng Tuyền” Yêu Long	15
270. Chương 270:	Huynh Đệ Tương Thân	15
271. Chương 271:	U Minh Hỏa Chú	15
272. Chương 272:	Hoàng Thúc	15
273. Chương 273:	Chính Thức Nhập Môn	15
274. Chương 274:	Hồng Liên Kiếm Trận	15
275. Chương 275:	Tâm Ma Phản Phệ, Minh Kính Chỉ Thủy	15
276. Chương 276:	Kiểm Ý Vô Song	15
277. Chương 277:	Nam Nhi Có Lệ Không Dễ Rơi, Chỉ Là Chưa Tới Chỗ Thương Tâm!	15
278. Chương 278:	Tư Đồ Tình Tuyệt	15
279. Chương 279:	Sóng Mây Vạn Dặm Như Đại Dương Mênh Mông, Thanh Thành Nằm Ở Trung Ương Mây	15
280. Chương 280:	Thiên Yêu Linh Cửu - Vạn Uế Hắc Quan	15
281. Chương 281:	Luyện Đan	15
282. Chương 282:	Tiền Trần	15
283. Chương 283:	Đại Hư Không Lôi Pháp	15
284. Chương 284:	Một Kiếm Giải Vây, Thái Hạo Ngũ Quang	15
285. Chương 285:	Nhất Khí Sát Lôi Pháp	15
286. Chương 286:	Biến Thái	15
287. Chương 287:	Đan Kinh Thiên Hạ	15
288. Chương 288:	Đạo Tâm Nhập Hóa Cảnh, Nhân Tâm Gợn Sóng Lớn	15
289. Chương 289:	Thái Ất Hỏa Chân Đan	15
290. Chương 290:	Kiên Dương Chân Hỏa	15
291. Chương 291:	Hậu Gia Đệ Tử Ý, Tiên Môn Được Phổ Viên	15
292. Chương 292:	Hỏa Vân Cung	15
293. Chương 293:	Trọng Luyện Hỏa Vân Cung	15
294. Chương 294:	Phi Hương Truyền Cảnh	15
295. Chương 295:	Người Áo Bào Đen • Bách Uế Quỷ Sát Vân	15
296. Chương 296:	Lệ Kim Linh	15
297. Chương 297:	Vạn Yêu Động	15
298. Chương 298:	Mẹ Con Có, Tỷ Đệ Có Mộc Có	15
299. Chương 299:	Hoàng Long Tiên	15
300. Chương 300:	Huyền Hoàng Chân Long	15
301. Chương 301:	Đủ Loại Ân Ái, Hóa Thành Vong Tình	15
302. Chương 302:	Một Cây Đạo Thảo	15
303. Chương 303:	Ta Xông Lên Trời, Tự Do Tự Tại	15
304. Chương 304:	Viên Mãn • Lương Giới Thập Phương Kim Cương Thai Tàng Đại Trận	15
305. Chương 305:	Trùng Thiên Hung Thần Trận	15
306. Chương 306:	Yêu Thành Bàn Trường, Đồng Tử Yêu Tà	15
307. Chương 307:	Thanh Phong, Linh Phong	15

308. Chương 308: Vạn Niên Thọ	15
309. Chương 309: Thượng Cổ Ma Môn	15
310. Chương 310: Ngưng Sát 1	15
311. Chương 311: Ngưng Sát 2+3	15
312. Chương 312: Ngưng Sát 4	15
313. Chương 313: Ngưng Sát 5	15
314. Chương 314: Ngưng Sát 6	15
315. Chương 315: Quy Linh Nhất Kiếm	15
316. Chương 316: Trưởng Lão Tôn Vị	15
317. Chương 317: Sư Thiên Ma	15
318. Chương 318: Sào Huyệt Thần Ma	15
319. Chương 319: Vô Thương Tâm Viên	15
320. Chương 320: Quy Chân Luyện Huyết Đan	15
321. Chương 321: Bể Quan Ba Năm	15
322. Chương 322: Bể Quan Ba Năm 2	15
323. Chương 323: Bạch Hổ Thất Sát • Huyền Sương Âm Sát	15
324. Chương 324: Chí Uế Hắc Liên • Vạn Quỷ Âm Trì	15
325. Chương 325: Thiên Tâm Kiếm Liên • Bích Hỏa Thần Nha	15
326. Chương 326: Chú Linh Phản Phệ • Sinh Tử Nhất Phát	15
327. Chương 327: Phật Duyên Khai Ngũ Thức, Yêu Long Hóa Kim Đan	15
328. Chương 328: Kiếm Trung Kỳ Nữ Tử. Nhất Tiểu Nhược Bộ Liên!	15
329. Chương 329: Ma Uy Kiếm Ý - Hoảng Nhược Nhất Mộng	15
330. Chương 330: Lũy Cao Đài Trong Thất Lang Miếu	15
331. Chương 331: Lũy Cao Đài Trong Thất Lang Miếu 2	15
332. Chương 332: Nhất Khí Ngưng Chân Sát, Vạn Pháp Kết Trận Thành	15
333. Chương 333: Luyện Cương	15
334. Chương 334: Luyện Cương 2	15
335. Chương 335: Luyện Cương 3	15
336. Chương 336: Âm Dương Nhị Khí	15
337. Chương 337: Nhất Niệm Đốt Phá Cửu Trùng Thiên	15
338. Chương 338: Đường Lang Hoàng Tước	15
339. Chương 339: Lưu Niên, Tuế Nguyệt, Quang Âm	15
340. Chương 340: Vật Gì Hung Ngoan	15
341. Chương 341: Em Trai	15
342. Chương 342: Ngũ Ôn Tổng Chú	15
343. Chương 343: Tiên Sao Phan Tạc Tổ Hòa Thượng	15
344. Chương 344: Thế Sự Vô Thường, Giết Cũng Từ Bi	15
345. Chương 345: Hung Tàn Vô Song	15
346. Chương 346: Ta Thu Người Làm Đồ Đệ, Không Phải Thu Người Làm Tổ Tông	15
347. Chương 347: Thử Ngưng Đan	15
348. Chương 348: Đạo Đức Tu Giáo Hóa, Thụ Nghiệp Tham Thần Cơ!	15
349. Chương 349: Thiên Cung Thần Sứ	15
350. Chương 350: Thiên Đô Tử	15
351. Chương 351: Nữ Đệ Tử Chư Thiên Thần Cung	15
352. Chương 352: Đạo Đức Kinh	15
353. Chương 353: Hai Huynh Đệ Nhất Gia Thân	15
354. Chương 354: Ngủ! Hay Là Không Ngủ?	15
355. Chương 355: Ngủ	15
356. Chương 356: Trảo Là Long Trảo Thủ	15
357. Chương 357: Tôi Luyện Kiếm Ý	15
358. Chương 358: Xá Thần Kiếm	15
359. Chương 359: Hỏa Tinh	15
360. Chương 360: Kim Ngao Đài	15
361. Chương 361: Băng Sương Tiên Tử	15

362. Chương 362:	Dám Đến Khiêu Khích, Một Nhất Xiết Ngắt	15
363. Chương 363:	“sư Huynh”	15
364. Chương 364:	Thủy Hỏa Đồng Tu	15
365. Chương 365:	Nếu Là Vợ Chồng, Tự Nhiên Có Thể	15
366. Chương 366:	Kiểm Trăm Phật Đà	15
367. Chương 367:	Thái Sơ Ngũ Phúc Kinh	15
368. Chương 368:	Đạo Đức Sinh, Tập Niệm Trăm	15
369. Chương 369:	Hóa Đạo Nhị Tú	15
370. Chương 370:	Thiên Địa Hồng Lô, Tinh Hà Chân Pháp	15
371. Chương 371:	Vài Phần Chân Tình	15
372. Chương 372:	Thiên Địa Hồng Lô	15
373. Chương 373:	Trong Cung Đại Biển	15
374. Chương 374:	Tính Toán Tuyệt Sát	15
375. Chương 375:	Âm Dương Nhị Khí Hóa Ma Đầu	15
376. Chương 376:	Âm Dương Quỷ Đông	15
377. Chương 377:	Thái Cực Đồ	15
378. Chương 378:	Thái Thượng Ngưng Sát	15
379. Chương 379:	Huấn Phụ	15
380. Chương 380:	Phún Vân Hải Mãng	15
381. Chương 381:	Thiên Vân Bất Động Kiếm Trận	15
382. Chương 382:	Rất Có Cơ Hội	15
383. Chương 384:	Kim Cương Thập Biến • Phật Đạo Hợp Nhất	15
384. Chương 385:	Một Khi Phong Vân Khởi, Ngạo Khiếu Ta Thành Rồng	15
385. Chương 386:	Kiểm Khí Hóa Cầu Vòng	15
386. Chương 387:	Hỏa Ảnh Độn Pháp • Quang Diễm Yêu Hoa	15
387. Chương 388:	Li Loan	15
388. Chương 389:	Thiên Hoàng Thất Huyền	15
389. Chương 390:	Tích Chân Phù	15
390. Chương 391:	Cuốn Cuộn Không Dứt	15
391. Chương 392:	Ý Thức Bản Ngã	15
392. Chương 393:	Diệt Sát Sư Huynh, Đẩy Ngã Sư Tỷ	15
393. Chương 394:	Pháp Khí Hình Người	15
394. Chương 395:	Hai Trong Bảy Vị Chân Tiên	15
395. Chương 396:	Tây Vực	15
396. Chương 397:	Thống Ngự Vạn Thú	15
397. Chương 398:	Khai Tổ Khiếu, Trăm Tà Phật	15
398. Chương 399:	Hà Linh Băng Thoát Khốn	15
399. Chương 400:	Nhân Sự Nhi	15
400. Chương 401:	Tiểu Tăng Hoàng Tuyền	15
401. Chương 402:	Già Diệp Ẩn Thân Pháp	17
402. Chương 403:	Lão Tăng • Phật Ảnh	19
403. Chương 404:	Nhất Triêu Thất Ý Tiệp Tha Đà, Huyền Quang Bách Luyện Tẩy Trần Đà	21
404. Chương 405:	Mở Hư Không	23
405. Chương 406:	Yêu Vương Vô Thường	25
406. Chương 407:	Lực Đạo Đức	26
407. Chương 408:	Một Hạt Kim Đan Nuốt Vào Bụng, Mệnh Ta Do Ta Không Do Trời	28
408. Chương 409:	Hoàng Cung Đại Nhật Hi	30
409. Chương 410:	Có Thưởng Có Phạt	32
410. Chương 411:	Thất Thập Nhị Bộ Thần Ma Chân Truyền	35
411. Chương 412:	Từ Công Tử - Nguyên Chân Thủy	35
412. Chương 413:	Nghi Tâm	35
413. Chương 414:	Từ Bi Sát Ngã	35
414. Chương 415:	Kiểm Tích Quần Ma	35
415. Chương 416:	Thưởng Đan	35

416. Chương 417:	Hắc Thủy Chân Pháp	35
417. Chương 418:	Truyền Pháp	35
418. Chương 419:	Đều Có Gặp Gỡ	35
419. Chương 420:	Đạo Cơ	35
420. Chương 421:	Ba Vấn Đề	35
421. Chương 422:	Thái Sử Anh Thư	35
422. Chương 423:	Xé Rách Da Mặt	35
423. Chương 424:	Ngoan Hạ Sát Thủ	35
424. Chương 425:	Mười Năm Ma Luyện	35
425. Chương 426:	Thái Cổ Ma Viên - Đoạt Lấy Thần Thông	35
426. Chương 427:	Trước Khi Thoát Kiếp	35
427. Chương 428:	Không Có Ưu Việt Lấy Không	35
428. Chương 429:	Bao Quát Thanh Thành	35
429. Chương 430:	Nữ Quốc Chủ	35
430. Chương 431:	Trọng Luyện Hỏa Vân Cung	35
431. Chương 432:	Dương Hổ Nhi	35
432. Chương 433:	Hỏa Viên Nhuận Nhật • Chu Tước Hóa Hình	35
433. Chương 434:	Chân Hỏa Luyện Hỏa	35
434. Chương 435:	Nhật Cung Hư Ảnh • Đại Nhật Ba Văn	35
435. Chương 436:	Đạo Tâm Nhập Cực Cảnh - Thôn Nhật Hóa Viêm Cung	35
436. Chương 437:	Tâm Hỏa Ma Kiếp	35
437. Chương 438:	Thiên Hỏa Kiếp Vận, Vô Lượng Chứng Tử	35
438. Chương 439:	Cửu Thiên Hỏa Phủ Tổng Cương Trận Đồ	35
439. Chương 440:	Gặp Nạn Thành Tường, Nhân Họa Được Phúc	35
440. Chương 441:	Cường Đoạt Tiên Phủ, Tiểu Tặc Trả Thù	35
441. Chương 442:	Không Biết Sống Chết	35
442. Chương 443:	Thập Đầu Ma Vương Bốn Nguyên Chân Linh Pháp	35
443. Chương 444:	Tinh Thần Hóa Pháp	35
444. Chương 445:	Thanh Thành Bại Lụi	35
445. Chương 447:	Tựa Như Là Ai	35
446. Chương 448:	Mạnh Mẽ Thu Đồ Đệ	35
447. Chương 449:	Phúc Trạch Kéo Dài	35
448. Chương 450:	Tình Ti Hóa Tình Kiếp	35
449. Chương 451:	Thiên Ma Bảo Giám	35
450. Chương 452:	Nguyên Linh Ở Đâu	35
451. Chương 453:	Thiết Giáp Tiên Phủ	35
452. Chương 454:	Diệt Pháp Hóa Tình	35
453. Chương 455:	Vạn Lũ Tình Ti Chú Hóa Tình	35
454. Chương 456:	Diệt Tình Diệt Đạo	35
455. Chương 457:	Như Ý Phi Dao	35
456. Chương 458:	Hiệp Lộ Hung Sát	35
457. Chương 459:	Linh Kiệu Đệ Tử	35
458. Chương 460:	Ngũ Xa Hỏa Lôi Pháp - Tạ Phủ Lục Gia Tướng	35
459. Chương 461:	Ngũ Hỏa Cầu	35
460. Chương 462:	Chữ “nhất” Chữ “nhị”	35
461. Chương 463:	Phi Tinh Lưu Viêm Chùy	35
462. Chương 464:	Hoàng Đạo	35
463. Chương 465:	Lôi Đài Đấu Pháp	35
464. Chương 466:	Thắng Liên Tiếp	35
465. Chương 467:	Ngoại Môn Đệ Tử	35
466. Chương 468:	Mạc Đắc Sư Phụ	35
467. Chương 469:	Chú Linh Đoạn - Trần Thất Nộ	35
468. Chương 470:	Ôn Dưỡng - Thiên Cương	35
469. Chương 471:	Thiên Hoàng Kim Văn - Như Ý Phi Dao	35

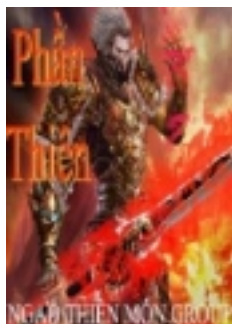
470. Chương 472:	Bốn Đạo Thiên Cương - Pháp Bảo Nguyên Linh	35
471. Chương 473:	Diệt Pháp Toái, Huyền Hoàng Kết	35
472. Chương 474:	Kiểm Quang Hóa Kiếp, Lôi Tiên Bạo Nộ	35
473. Chương 475:	Nhượng Mây Có Lôi - Thủy Quang Bổ Trận	35
474. Chương 476:	Luyện Hóa Tinh Thần - Rồng Ngâm Đại Địa	35
475. Chương 477:	Hoàng Kim Long Tộc - Tinh Thần Sụp Đổ	35
476. Chương 478:	Lại Một Đạo Thiên Cương Pháp Thuật	35
477. Chương 479:	Chưởng Trung Phật Quốc?!	35
478. Chương 480:	Thân Tự Tại Giống Như Thiên Long	35
479. Chương 481:	Ý Như Kim Cương Thủ Phật Thành	35
480. Chương 482:	Lao Đầu Nam Dương	35
481. Chương 483:	Lồng Giam Khó Phá	35
482. Chương 484:	Hai Vị Sư Tỷ	35
483. Chương 485:	Hàng Phục Thanh Thành	35
484. Chương 486:	Đệ Lục Thức - Ý Thức	35
485. Chương 487:	Đệ Thất Thức - Mạt Na Thức	35
486. Chương 488:	Đệ Bát Thức - A Lại Da Thức	35
487. Chương 489:	Chiến Phật Đồ Lục	35
488. Chương 490:	Khai Giảng Đạo Đức	35
489. Chương 491:	Nhiều Thêm Mấy Trận	35
490. Chương 492:	Cửu Đại Tiên Khí	35
491. Chương 493:	Cắm Đầu Chạy Trốn	35
492. Chương 494:	Tâm Ma Tác Loạn	35
493. Chương 495:	La Đô “ma Tinh”	35
494. Chương 496:	Trần Thất Thôn Pháp - Ma Chú Kết Thai	35
495. Chương 497:	Ai Trước Một Tay	35
496. Chương 498:	Lâm Thời Pháp Thân, Công Đức Huyền Hoàng	35
497. Chương 499:	Nhục Thân Thành Pháp Bảo • Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Thập	35
498. Chương 500:	Chuyển Bại Thành Thắng	35
499. Chương 501:	Vô Thương Tâm Ma Luyện Huyền Hoàng	35
500. Chương 502:	Ma Tổ Xao Động	35
501. Chương 503:	Yêu Thai Trọng Kết, Khô Cảo Đại Thủ	35
502. Chương 504:	Kim Cương Trác Chú	35
503. Chương 505:	La Đô Tinh Toái	35
504. Chương 506:	Thu Tụ Phúc Duyên	35
505. Chương 507:	Tứ Vương Tử	35
506. Chương 508:	Quyền Thế Như Núi, Trở Tay Trấn Áp	35
507. Chương 509:	Tặng Đan	35
508. Chương 510:	Đệ Cửu Thức - A Ma La Thức	35
509. Chương 511:	Đông Phương Lưu Li Quang Phật Chủ	35
510. Chương 512:	Yêu Soái Phi Thăng	35
511. Chương 513:	Phúc Đức Thiên Kiếp	35
512. Chương 514:	Tâm Ma Đấu Yêu Thai	35
513. Chương 515:	Nhà Có Hiền Thê, Vượng Phu Đức Vận	35
514. Chương 516:	Tiểu Thừa Ma Tổ	35
515. Chương 517:	Siêu Việt Bốn Ưc Tám Ngàn Vạn Đầu Long Tượng Đại Lục	35
516. Chương 518:	Diễn Hóa Phật Đà	35
517. Chương 519:	Đấu Chuyển Tinh Di - Nhật Tân Nguyệt Dị	35
518. Chương 520:	Đại Thần Thông - Đại Nhật Lưu Li Bảo Diễm Phật Quang	35
519. Chương 521:	Âm Dương Bộ - Cửu Động Huyền Chân Bảo Quang Đại Tiên Khí - Huyền Đà Tinh Hải	35
520. Chương 522:	Cửu Tiêu Động Chân Phái	35
521. Chương 523:	Nguyên Thần Lão Tổ	35
522. Chương 524:	Cùng Hoành Hung Tâm - Gà Đất Chó Ngồi	35

523. Chương 525:	Ta Muốn Nhập Ma	35
524. Chương 526:	Ba Lạp Tinh Vực - Hai Đại Quân Chủ	35
525. Chương 527:	Ma Lý Thanh - Thanh Lý Ma	35
526. Chương 528:	Cường Thủ Hào Đoạt, Chèn Ép Từ Đầu	35
527. Chương 529:	Trấn Áp Ma Lý Thanh	35
528. Chương 530:	Hướng Tổ Sư Cầu Xin Tha Thứ	35
529. Chương 531:	Tế Luyện Tinh Thần Vi Cự Ma	35
530. Chương 532:	Kim Cương Trùng Hải Luyện Tinh Cung	35
531. Chương 533:	Thiên Cung Mới	35
532. Chương 534:	Phật Đà Kim Thân - Đông Phương Lưu Li Phật Quang Phật Chủ	35
533. Chương 535:	Phóng Hạ Đồ Dao, Diệt Tận Vạn Tộc Phá Không Phi Tiên	35
534. Chương 536:	Quân Chủ Bích Liên Thánh - Phật Môn Bỉ Ngạn Pháp	35
535. Chương 537:	Bỉ Ngạn Pháp Môn - Mười Vạn Ma Pháp	35
536. Chương 538:	Trùng Như Độc	35
537. Chương 539:	Trảm Sát Thái Tử	35
538. Chương 540:	Lấn Vào Vương Đô - Chó Gà Không Tha	35
539. Chương 541:	Xích Hỏa Tinh Vực	35
540. Chương 542:	Vạn Pháp Quy Nhất - Đạo Sinh Thái Cực	35
541. Chương 543:	Nếu Không Yêu Ma Diệt Thế, Nào Đâu Phật Độ Chúng Sinh	35
542. Chương 544:	Thiên Lôi Kiếm	35
543. Chương 545:	Nhân Vật Thiên Tài	35
544. Chương 546:	Một Kích Kinh Thiên	35
545. Chương 547:	Vạn Bảo Đại Hội	35
546. Chương 548:	Đại Ô Uế Đạo Thuật	35
547. Chương 549:	Ngưng Luyện Chí Uế Hắc Liên	35
548. Chương 550:	Cây Thập Đầu Ma Vương Phiến Thứ Hai	35
549. Chương 551:	Thập Nhị Ô Uế Thần Thú	35
550. Chương 552:	Nhất Niệm Thiên Bách Pháp - Chương Chỉ Toái Tinh Thần	35
551. Chương 553:	Chí Tôn Ma Bàn	35
552. Chương 554:	Đại Phạm Ma Quân	35
553. Chương 555:	Lưu Li Thế Giới, Vĩnh Hằng Tịnh Thổ	35
554. Chương 556:	Nguyên Thủy Thiên Ma Kinh	35
555. Chương 557:	Tổ Hợp Pháp Bảo	35
556. Chương 558:	Ma Quân Quá Cảnh - Sinh Linh Đồ Thán	35
557. Chương 559:	Vạn Bảo Tinh	35
558. Chương 560:	Thần Lục Ma Quốc - Mịch La Thái Tử	35
559. Chương 561:	Thần Lục Chiến Thuyền - Câu Li Ma Quang	35
560. Chương 562:	Thạch Lăng Đạo Nhân - A Đạt Thần Quân	35
561. Chương 563:	Thần Tộc Bạch Ngọc Lâu - Cẩm Quang Trấn Hải	35
562. Chương 564:	Tam Thái Tử	35
563. Chương 565:	Thái Dương Chân Hỏa Lăng	35
564. Chương 566:	Người Quen	35
565. Chương 567:	Lại Gặp Cổ Quy Linh	35
566. Chương 568:	Một Cái Bàn Cờ, Mấy Người Hạ Cờ	35
567. Chương 569:	Bể Quan Trăm Năm	35
568. Chương 570:	Kim Cương Lưu Li Phật Chủ	35
569. Chương 571:	Tiên Nhân Báo Thù Trăm Năm Không Muộn	35
570. Chương 572:	Cướp Lấy Chân Thiên Cung	35
571. Chương 573:	Chém Giết Nhất Thánh	35
572. Chương 574:	Ba Ngàn Đại Đạo	35
573. Chương 575:	Quân Chủ Hóa Phật	35
574. Chương 576:	Uy Danh Thanh Thành	35
575. Chương 577:	Vạn Long Luyện Kiếm Đại Tiên Thuật - Hoàng Kim Cẩm Viêm	35
576. Chương 578:	Phân Sách Hoàng Kim Cẩm Viêm	35

577. Chương 579:	Thiên Nguyệt Huyền Tông	35
578. Chương 580:	Thái Cổ Ma Thuyền, Ngũ Khí Quy Nguyên Oa	35
579. Chương 581:	Ngũ Đại Thiên Quân	35
580. Chương 582:	Dương Đông Kích Tây	35
581. Chương 583:	Tinh Thần Trận Đồ, Hàn Băng Địa Ngục	35
582. Chương 584:	Huyền Hoàng Tháp Tấn Thăng	35
583. Chương 585:	Ngũ Sắc Long Kỳ Pháp	35
584. Chương 586:	Vô Sinh Chi Môn	35
585. Chương 587:	Thiên Tinh Chi Chu, Nguyên Thần Phụ Hình	35
586. Chương 588:	Tiên Thiên Trận Đồ	35
587. Chương 589:	Năm Món Chân Hình	35
588. Chương 590:	Trung Ương Tinh Hạch	35
589. Chương 591:	Các Lộ Chiến Trường	35
590. Chương 592:	Ma Đỉnh Sơ Thành	35
591. Chương 593:	Trụ Quang Thần Đỉnh - Thiên Ma Lục Thần Pháp	35
592. Chương 594:	Thuần Dương Xuất Thế	35
593. Chương 595:	Cửu Tiêu Bảo Kính - Tử Khí Văn Chương	35
594. Chương 596:	Vũ Trụ Pháp Lệnh - Tru Tiên Trận Đồ	35
595. Chương 597:	Kính Quang Đoạt Linh, Trần Thất Được Bảo	35
596. Chương 598:	Bách Xích Can Đầu Canh Tiến Nhất Bộ	35
597. Chương 599:	Phu Nhân Cứu Mạng	35
598. Chương 600:	Tru Tiên, Tru Thần, Tru Ma, Tru Thiên	35
599. Chương 601:	Ma Tổ Xuất Thế	35
600. Chương 602:	Thập Nhị Đô Thiên Thần Ma Tế Đàn - Cửu Thiên Lưu Tân Tiên Vương Khải	35
601. Chương 603:	Cửu Địa Hủ Ma Hóa Tiên Quang	35
602. Chương 604:	Hồn Thiên Thánh Chủ	35
603. Chương 605:	Tàn Khuyết Nguyên Cổ Kim Tha Thế Giới	35
604. Chương 606:	Chuyển Thế	35
605. Chương 607:	Bỏ Chạy	35
606. Chương 608:	Bách Niên Vi Trần	35
607. Chương 609:	Kim Thiểm Thiểm - Bất Tử Tinh Hải	35
608. Chương 610:	Huyết Tộc Bát Bộ	35
609. Chương 611:	Thiên Ma Hóa Huyết Thần Dao	35
610. Chương 612:	Thái Huyền Mỗ Mỗ - Sư Phụ Bái Biệt	35
611. Chương 613:	Chứng Tự Chân Hình	35
612. Chương 614:	Tru Tiên Đạo Nhân	35
613. Chương 615:	Lưu Li Nhi	35
614. Chương 616:	Vô Song Quái Khách	35
615. Chương 617:	Hoàng Thần Bảng	35
616. Chương 618:	Hư Không Lốc Xoáy - Trùng Động Thông Đạo	35
617. Chương 619:	Xem Vũ Trụ - Luyện Kim Phù	35
618. Chương 620:	Pháp Khí Bí Hán - Gặp Lại Cổ Nhân	35
619. Chương 621:	Thiên Hoàng Đại Kế	35
620. Chương 622:	Tiểu Tự Tại Ma Chủ Thần Đan	35
621. Chương 623:	Thiên Địa Sinh Diễm Lành, Đạo Đức Hóa Ngô Thần	35
622. Chương 624:	Đạo Đức Nguyên Thai	35
623. Chương 625:	Tiên Thiên Vô Cực Môn	35
624. Chương 626:	Mạnh Mẽ Xiết, Mặc Cho Nó Ngọt Hay Không Ngọt	35
625. Chương 627:	Uớc Pháp Tam Chương	35
626. Chương 628:	Thất Thái Linh Lung Yêu	35
627. Chương 629:	Qury Tổ Từ Hoàn - Công Đức Nguyên Thai	35
628. Chương 630:	Pháp Cổ Huyền Thần, Chứng Pháp Hợp Đạo	35
629. Chương 631:	Đại Bàn Tràng	35
630. Chương 632:	Đóng Cửa Diễn Đạo Đức	35

631. Chương 633: Đa Bảo Phu Nhân	35
632. Chương 634: Phương Ngọc Thổ	35
633. Chương 635: Phật Đà Hư Huyền - Thuần Kim Niệm Châu	35
634. Chương 636: Bất Hủ Truyền Đạo	35
635. Chương 637: Thiên Thủ Thiên Nhân Cự Ma Thánh Chủ	35
636. Chương 638: Lừa Đảo Được Đại Đạo - Sát Phật Nhập Tặc Tà,	35
637. Chương 639: Ma Đa Thánh Chủ	35
638. Chương 640: Ba Quân Cờ	35
639. Chương 641: Oa Hoàng Trì Bảo Kính, Trần Thất Thất Dịch Tung	35
640. Chương 642: Chỉ Điểm Li Thiên	35
641. Chương 643: Tam Niệm Liên Tâm	35
642. Chương 644: Huyết Hà Chặn Đường	35
643. Chương 645: Thời Gian Đã Đến	35
644. Chương 646: Lao Tù Tan Biến	35
645. Chương 647: Thất Hoàng Đại Lục	35
646. Chương 648: Long Phượng Cự	35
647. Chương 649: Dàn Xếp Trong Nhà	35
648. Chương 650: Càn Khôn Trắc Cùng Ngũ Quang Hoàn	35
649. Chương 651: Ân Oán Năm Đó	35
650. Chương 652: Không Nhập Mắt Tà	35
651. Chương 653: Vạn Đạo Bạch Long Bay Múa, Ngàn Loại Tư Vị Trong Lòng	35
652. Chương 654: Lòng Có Ngàn Loại Rối Rắm, Nhưng Một Kiếm Chém Ra, Đó Là Đau Thống Khoái	35
653. Chương 655: Tam Đại Thánh Chủ	35
654. Chương 656: Hai Quân Cờ	35
655. Chương 657: Nguyên Thủy Ma Tông	35
656. Chương 658: Thiên Tranh Một Đường	35
657. Chương 659: Huyết Hà Đấu Thiên Thủ Thiên Nhân - Long Thổ Thánh Chủ	35
658. Chương 660: Chứng Đạo Thuần Dương	35
659. Chương 661: Huyền Thiên Bảo Giám	35
660. Chương 662: Tam Hoàng Đạo Nhân	35
661. Chương 663: Hồ Lô Vũ Trụ	35
662. Chương 664: Kim Cương Thừa	35
663. Chương 665: Tam Ngũ Đạo Nhân	35
664. Chương 666: Bất Hủ	35
665. Chương 667: Gieo Vũ Trụ	35
666. Chương 668: Tam Thiên Kim Sinh	35
667. Chương 669: Trọng Chính Đạo Đức	35
668. Chương 670: Âm Dương Giám, Đạo Tâm Thư	35
669. Chương 671: Âm Dương Nhị Khí Đạo Bình	35
670. Chương 672: Thiên Hoàng Vũ Trụ Bất Hủ	35
671. Chương 673: Tịch Diệt Nguyên Thái, Đạo Ngoại Chi Đạo	35
672. Chương 674: Tam Phật Sang Thế, Vạn Vật Đản Sinh	35

Phân Thiên

Giới thiệu

Nội dung truyện phân thiên không phải là câu truyện nói về người quân tử, mà là câu truyện nói về người

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/phan-thien>

1. Chương 1: Đánh Cướp
2. Chương 2: Ba Trang Kim Thư
3. Chương 3: Song Âm Tú Tài
4. Chương 4: Trúc Chi Bang, Hoa Cổ Đường, Tam Sơn Phái
5. Chương 5: Bang Chủ Xinh Đẹp
6. Chương 6: Giống Như Đã Từng Quen Biết
7. Chương 7: Độc Lâu Yêu
8. Chương 8: Chân Long Khiếu Huyết Đồ
9. Chương 9: Vạn Đại Tiểu Thư
10. Chương 10: Đồng Tử Kê - Hồ Ly Tinh
11. Chương 11: Phiên Vân Phúc Vũ Hóa Long Quyết
12. Chương 12: Thiết Cốt Công Tàng Thứ Tư
13. Chương 13: Tu Luyện Pháp Thuật
14. Chương 14: Tổ Phiên Lục Hạo Chi
15. Chương 15: Hung Thú
16. Chương 16: Lạc Phụng
17. Chương 17: Thiên Tài
18. Chương 18: Đề Xuất Kỳ Mưu
19. Chương 19: Trăm Tên Hung Đồ
20. Chương 20: Lòng Người Phúc Tạ
21. Chương 21: Ánh Dao Khởi Máu Bay Tứ Tung
22. Chương 22: Thiên Tử Mộ Mỹ Sắc
23. Chương 23: Mầm Móng Chân Hỏa
24. Chương 24: Thay Trời Hành Đạo, Trừ Bạo An Dân
25. Chương 25: Phong Chú Ấn Sơn
26. Chương 26: Lộ Hãm Liễu Dã
27. Chương 27: Điều Tiên Phong
28. Chương 28: Vô Công Tuân Kim Linh

Cô nàng trâu bò này từ trung nguyên trở về, biết trung nguyên có nhiều nhân tài, liền đóng cửa khổ tu, mấy năm trước rốt cuộc đột phá tầng cảm ứng thiên địa, được trưởng lão trong Mông cung truyền thụ mẹo Thương Lang thần quyền, hôm nay cũng tu vi Ngưng Sát tầng sáu, so với ban đầu inh không biết bao nhiêu.

Nghe được Đại Kim Cương Tự có thể có truyền nhân xuất thế, Hình Nguyệt Anh thật ra có vài phần hiếu kỳ, thầm nghĩ: “Đã sớm nghe lão nhân trong nội cung nói, Đại Kim Cương Tự mới là đại môn hộ đệ nhất Tây Vực, nếu không có những hòa thượng không hỏi thế sự, cũng không giành thế tục quyền uy kia, cũng không tới phiên Thương Lang Thần Cung cùng Linh Thứu Sơn chúng ta xuất đầu. Không biết vị truyền nhân của Đại Kim Cương Tự này pháp lực như thế nào, đợi tới nơi, nhất định phải kiến thức thử”.

Thứ Hình Nguyệt Anh cười chính là một thốt Bảo mã lương câu mang nửa huyết thống yêu thú, ngay cả thủ hạ của nàng cũng đều cưỡi ngựa rất tốt, Tây Vực sản xuất ngựa, công thêm Thương Lang Thần Cung lại có chút thủ đoạn, nếu không nuôi ngựa là yêu, thì phải dùng liệt mã tốt nhất cùng mấy yêu thú * giao * xứng, sinh ra đời sau, thường thường sẽ hùng vĩ vô cùng.

Có tọa kỵ lợi hại như thế, cho nên Hình Nguyệt Anh dẫn theo bộ hạ, ngày đi một hai ngàn dặm cũng không phải là việc khó, tu vi cấp số Ngưng Sát, cho dù có thể cưỡi gió, cũng chỉ chừng đó cước trình.

Sau khi xuất phát hơn mười ngày, Hình Nguyệt Anh liền thấy Mặc Hải thành phía trước, hiện giờ Mặc Hải thành cùng trước kia khác nhau rất lớn, tám phương hướng đầu tường chính Đông, chính Nam, chính tây, chính bắc, Tây Nam, Đông Nam, Tây Bắc, Đông Bắc, đều có một thần hộ pháp, bầu trời toàn thành, càng có rất nhiều kim liên, thiên đăng, thiên hoa, hào quang ngũ sắc phiêu dăng, kết thành một tòa Quang Hoa bộ dáng bảo tràng, bay thẳng lên không trung sáu bảy mươi trượng.

Hình Nguyệt Anh thủ đoạn bậc này cho dù lớn lên ở Thương Lang Thần Cung, cũng chưa từng thấy qua, đáy lòng không khỏi tấm tắc, thầm nghĩ: “Hình như chủ nhân Bốn cung, cũng chưa chắc có pháp lực như vậy, truyền nhân Đại Kim Cương Tự này thật là lợi hại. ”

Trần Thất lúc này đang cùng Hà Linh Băng, đem một trăm lẻ tám loại tư thế lần lượt thử nghiệm, lại thả lỏng trong Thái Cực Đồ một phen, đem Thiên Địa Hồng Lô đại pháp giải thoát ra ngoài, mất thấy lại thêm thời gian mấy ngày, ngay cả Hỏa Nha trận cũng có thể thoát khỏi pháp lực của những lôi điện đó. Bốn luồng pháp lực căn bản hợp thành Thái Cực Đồ này một khi không có cấu trúc, lực lượng vận chuyển Thái Cực Đồ sẽ lớn hơn vô số lần, khu trục pháp lực Lôi Điện hỗn tạp trong đó, chỉ là vấn đề thời gian.

Khi Hình Nguyệt Anh bước vào trong phạm vi Mặc Hải thành năm mươi dặm, Trần Thất liền lập tức phát hiện, cũng là do hần hiện giờ pháp lực suy yếu, nếu không tuyệt không thể muộn như vậy mới phát hiện cô nàng trâu bò này. Tiểu tặc đầu hơi kinh ngạc, thầm nghĩ: “Cô nàng này tới Mặc Hải thành làm chi? Chẳng lẽ là tới tìm ta trút giận? ” Trần Thất có thể nhìn thấy Hình Nguyệt Anh, nhưng Hình Nguyệt Anh lại không có pháp lực bậc này, nàng cũng không hiểu cái gì mà mất biết tai biết, cảm ứng cũng không nhạy cảm như Trần Thất, cũng vẫn chưa phát hiện trong thành chính là người quen biết cũ.

Trần Thất hơi trầm ngâm một phen, hần ngược lại cũng không úy kỵ Hình Nguyệt Anh. Hần hôm nay đã đem uy lực Thái Cực Đồ khôi phục hai ba thành, còn đem hơn mười pháp khí trong cơ thể tế luyện ra ngoài, dù không có sự tương trợ của Hà Linh Băng, cũng có thể tự tin cùng bất luận tu sĩ cấp luyện khí nào đấu một trận, dù sao Hồng Liên Tà Phật đã mở Phật Môn Cửu Thức, là sát khí lớn nhất trong tay hần.

” Bất kể nàng tới với ý gì, cứ gặp một lần cũng không ngại. Ta bây giờ cũng không sợ Thương Lang Thần Cung, nếu cô nàng trâu bò này không thức thời, đợi ta dưỡng tốt thương thế, khu trừ những Lôi Điện ẩn lực kia, liền giết lên Thương Lang Thần Cung, diệt cả nhà nàng cũng chỉ như việc hít thở”.

Trần Thất ngay cả chân tiên ra tay cũng ngăn cản được một lần, với pháp lực của mình rất có tự tin, cho nên hần cũng không cản trở Hình Nguyệt Anh vào thành, ngược lại chỉ một ngón tay, thần hộ pháp do con Yêu Long Hoàng Tuyền kia biến thành đột nhiên nhảy lên, từ giữa không trung nhảy xuống mặt đất, biến hóa thành một tầng nhân trẻ tuổi mặc hoàng y, không nhanh không chậm đi tới trước mặt Hình Nguyệt Anh, chấp tay một cái, quát: “Tiểu tăng Hoàng Tuyền, chính là phân thân của chủ nhân bốn thành, cô nương nếu có việc có thể cùng tiểu tăng thương nghị”.

Hình Nguyệt Anh mất thấy một pho tượng thần hộ pháp nhảy xuống, thì lại càng hoảng sợ, nghe được hần mở miệng nói chuyện, tự xưng là phân thân của chủ nhân bốn thành, liền nhảy dựng một cái. Vội giơ tay

nói: “Hình Nguyệt Anh chính là đệ tử của Thương Lang Thần Cung, ở chỗ này khẩu kiến tiền bối, chủ nhân bốn cung bảo đệ tử tới, là muốn hỏi tiền bối một tiếng định như thế nào? ”

Hình Nguyệt Anh dù sao cũng là đệ tử đại phái, biết pháp thuật cấp bậc thân ngoại hóa thân này, đã chỉ có thể tồn tại ở trong truyền thuyết, người trước mắt này không ngờ còn có thể tế luyện phân thân, không câu nệ là đi đường tắt, hay là có độc môn bí truyền, nhất định đều là nhân vật lợi hại thâm bất khả trắc. Cho nên cô nàng trâu bò này cũng không dám lỗ mãng, trước báo thân phận nhà mình, sau đó mới hỏi Trần Thất định như thế nào.

Một ý niệm của tiểu tặc đầu tuôn vào trong cơ thể Yêu Long Hoàng Tuyền, liền đem con Yêu Long này thao túng tựa như thân thể nhà mình. Lập tức cười khê nói: “Ta chỉ là đấu pháp với người khác, bị thương rất nặng, cho nên mới tụ tập nhân khẩu Mặc Hải thành, mượn lực niệm tụng kinh văn của bọn họ, tẩy rửa thân thể, vận luyện pháp lực”.

Hình Nguyệt Anh nghe được người này chỉ là muốn tu luyện, liền thở phào nhẹ nhõm. Con Yêu Long trước mắt nàng này đã là cấp số Đan thành, khí phái quá lớn. Hình Nguyệt Anh cũng biết, bản thân ngay cả “phân thân” đầu tiên của người ta cũng đánh không lại, chỉ cần tăng nhân trẻ tuổi tự xưng Hoàng Tuyền này vừa chuyển tay, mình và kỳ sĩ thủ hạ đều sẽ tan thành mây khói, chết không toàn thây. Tất nhiên không dám nghe nói Trần Thất bị thương, liền có tâm tư gì khác. Ngược lại Trần Thất ngụ ý, không có ý chiếm lấy Mặc Hải thành lâu dài, khiến Hình Nguyệt Anh âm thầm thở phào nhẹ nhõm, lại nghĩ ngợi nói: “Vốn nhiệm vụ lần này có vài phần nguy hiểm, cho nên mới chọn ta tới. Nhưng loại nguy hiểm này, cũng là cơ duyên, nếu ta cứ ở Thương Lang Thần Cung tu luyện từng bước, khi nào thì mới có thể tu luyện tới pháp lực thượng thừa? Vẫn là được chút kỳ ngộ, mới có thể tu luyện tới cảnh giới giống chủ nhân. Người này mặc dù không biết lai lịch, nhưng pháp lực cao cường, quả thực khiến ta bình sinh hiếm thấy, nếu có thể được hần chỉ điểm pháp thuật một chút, so với ta khổ tu Thương Lang thần quyền không phải là mạnh hơn nhiều sao? ”

Hình Nguyệt Anh có những ý nghĩ này, liền khom người thi lễ, nói với Hoàng Tuyền: “Nơi đây mặc dù cung phụng bốn cung, nhưng nếu tiền bối có nhu cầu, bốn cung cũng không dám nói gì. Chỉ cầu tiền bối chớ hại bách tính thành này, để tránh bốn cung khó có thể làm việc”.

Trần Thất cười ha ha, hồ hững nói: “Ta đem kinh Phật bốn môn trân quý nhất truyền xuống, những người này ngày đêm niệm tụng, chỉ biết có hiệu quả cường gân kiện cốt, kéo dài tuổi thọ, tuyệt không có nửa phần khả năng tổn thương. Nếu cô nương không tin, có thể ở Mặc Hải thành một thời gian, xem ta có hành vi thương thiên hại mệnh không. Cũng may thương thể bên trong cơ thể ta đã khôi phục bảy tám phần, lại thêm mấy tháng thì sẽ phục hồi như cũ, cũng không phiền cô nương bao lâu nữa”.

Trần Thất nói lời này, khiến Hình Nguyệt Anh cao hứng vạn phần, liền lập tức đồng ý.

401. Chương 402: Già Diệt Ẩn Thân Pháp

Hình Nguyệt Anh có tâm lý lòng “Tăng nhân trẻ tuổi” Hoàng Tuyền này, Trần Thất cũng không tiếc chỉ điểm, đợi tăng nhân trẻ tuổi do Hoàng Tuyền biến thành đem Hình Nguyệt Anh cùng thủ hạ của nàng, dàn xếp tốt ở trong Mặc Hải thành, cô nàng trâu bò này đã được sự nhận lời của Trần Thất, có thể truyền thụ nàng một ít thủ đoạn Phật môn.

Quyển kinh của Phật môn vốn chính là truyền bá thiên hạ, tùy ý để người ta tu luyện, Trần Thất đã đem “Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh” truyền thụ hơn mười người trong Mặc Hải thành, cũng không ngại thêm một Hình Nguyệt Anh. Huống chi Luyện Khí sĩ cấp số bực này, muốn cường hành độ hóa, thì lại có chút khó khăn, chỉ có thể dùng thủ đoạn khác khuyến dụ, hiếm khi Hình Nguyệt Anh không cần Trần Thất khuyến dụ, đã chủ động tỏ vẻ nguyện ý học tập Phật hiệu với hần, tiểu tặc đầu làm sao mà mất hứng được?

Hắn lập tức ngưng tụ ba miếng tiền cứng, tất cả đều là kinh văn “Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh” biến thành, lúc xuất hiện, đều đánh vào trong thức hải Hình Nguyệt Anh.

Thương Lang Thần Cung cùng Linh Thứu Sơn mặc dù ở Tây Vực phái đoàn cực lớn, cũng có nhân vật lợi hại tọa trấn, nhưng nội tình dù sao cũng không thể so sánh với tam phái lực đạo của Trung thổ, đệ tử trong môn muốn học tập pháp thuật, xem chừng cũng chỉ mấy loại như vậy, còn phải lập rất nhiều công lao, chiếm được sự cao hứng của trưởng lão trong môn, mới có thể nhận được truyền thụ.

Cho nên Hình Nguyệt Anh nghe được nơi đây có truyền nhân của Đại Kim Cương Tự, thì có mấy phần hy vọng, nàng biết rõ, Phật môn cho tới bây giờ cũng không keo kiệt truyền pháp, hơn nữa pháp thuật của Phật môn cùng pháp thuật của môn phái khác thường không va chạm, có thể kiêm tu được. Trần Thất chỉ là tùy ý đem kinh văn “Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh” truyền thụ, nhưng đáy lòng của Hình Nguyệt Anh lại cao hứng phi thường, cũng không để ý nhiệm vụ trong môn, cũng không sớm hỏi báo, mà cứ ở trong Mặc Hải thành tìm hiểu thiên kinh văn này.

Cũng là Trần Thất ngưng kết ba miếng phù tiên đưa cho nàng, lại thêm trong Mặc Hải thành cả ngày lẫn đêm đều có hơn mười vạn người đang niệm tụng kinh văn, công thêm Hình Nguyệt Anh vốn thành tựu cũng không thấp, không ngờ ở sau hơn mười ngày đã mở ra nhãn thức, nhĩ thức của Phật môn, còn tìm hiểu ra một loại tiểu thần thông. Môn tiểu thần thông này Trần Thất cũng chưa từng lĩnh ngộ, tên là Già Diệp Ẩn Thân Pháp.

Môn pháp thuật ẩn thân này một khi thi triển ra, chính là một vòng Phật quang phủ thân, lóa ra mấy cái, thân ảnh liền tự biến mất. Ngoại trừ có thể biến mất thân ảnh, môn Già Diệp Ẩn Thân Pháp này còn có một chỗ tốt, chính là có một vòng Phật quang vô hình phủ thân, chính là pháp thuật phòng ngự nhất đẳng. Cho dù có người dùng pháp thuật đại phá tương đánh loạn, đều bị vòng Phật quang vô hình này lạng lẹ tan mất lực đạo, nếu không có thể bị phát hiện.

Trần Thất thi triển pháp lực ngưng tụ ba miếng phù tiên, đưa cho Hình Nguyệt Anh, chính là để tiện tùy thời không chế nàng, dù sao Hình Nguyệt Anh cùng hắn cũng coi như có mối thù truyền kiếp. Hình Nguyệt Anh liên tục đột phá, Trần Thất cũng có chút tinh nghịch, muốn xem cô nàng trâu bò này đến tột cùng có thể tu luyện ra tiểu thần thông gì. Đợi đến khi Hình Nguyệt Anh tu thành Già Diệp Ẩn Thân Pháp, Trần Thất lại có chút kinh ngạc, trong lòng thầm nghĩ: “Ngay cả ta cũng không tu thành tiểu thần thông này, xem ra quyền kinh của Phật gia mặc dù mỗi người đều có thể tu luyện, nhưng duyên pháp của mỗi người lại khác nhau, tạo nên tiểu thần thông cũng khác nhau. Loại ảo diệu này, có lẽ ta sau này tu vi cao thâm mới có thể tham ngộ”.

Trần Thất ở trong mười ngày này, cũng không nhàn rỗi, đã sớm đem pháp lực Hỏa Nha trận trọng tâm tu luyện ra, bốn pháp thuật trung tâm Thái Cực Đồ một khi thoát khỏi, liền thức tỉnh bảy ngàn Âm Dương Quỷ Đông đang ngủ say ở trong Thái Cực Đồ, những Âm Dương Quỷ Đông này một khi nổi lên với pháp lực của Thái Cực Đồ, âm dương nhị khí liền một lần nữa bắt đầu vận chuyển, khuếch trương từng tầng, mỗi một ngày đều có một hai loại pháp thuật khôi phục.

Mất thấy Thái Cực Đồ sẽ bị tế luyện về, Trần Thất cũng cao hứng trong lòng. Mấy ngày qua hắn tham ngộ đạo đức, cảm thấy trong lòng sáng sủa, nhưng còn có một chút đáng tiếc chính là, địa vực Tây Vực rộng lớn, nhưng nhân khẩu lại rất thưa thớt, Đạo Đức kinh truyền bá không nhiều, khí đạo đức gia tăng cho hắn liền có hạn. Trần Thất ngược lại có lòng trở về Trung thổ truyền đạo, chỉ là trước khi thương thể chưa khôi phục, tiểu tặc đầu này cũng không muốn di chuyển.

Một ngày kia Trần Thất tu luyện đã dừng, ngẫm nghĩ một hồi, liền nói với Hà Linh Băng: “Hiện giờ lại thêm mấy ngày nữa, Thái Cực Đồ của ta liền có thể hoàn toàn khôi phục uy lực. Bởi vì luyện hóa quá nhiều pháp lực chân tiên, sự lợi hại của Thái Cực Đồ, có thể sẽ tăng thêm một tầng. Sư muội vì ta thủ hộ ở đây đã lâu, ta vẫn chưa cảm kích, không bằng hôm nay nhân hạ một ngày, cùng sư muội ra cửa đi dạo, giải sầu một chút”.

Mặc dù Trần Thất nói như vậy, nhưng Hà Linh Băng làm sao không biết, tiểu tặc đầu này là quá tinh muốn động, muốn đi phá phách nữa, lập tức nói: “Ta đã nghe người ta nói qua, ở phía nam hơn trăm dặm, liền có một bộ lạc lớn, nhân khẩu gần năm sáu bảy vạn, tính cả gia súc nuôi dưỡng, hơn mười vạn nhân khẩu cũng có bao nhiêu. Sư huynh nếu có thể thu phục, chắc hẳn khôi phục pháp lực sẽ nhanh hơn một chút”.

Trần Thất lặng lẽ cười một tiếng, hẳn đúng là có ý này, trên thảo nguyên cực ít thành trúc, có rất nhiều bộ lạc lớn đều theo đồng cỏ và nguồn nước mà sống. Trước đó không lâu hẳn vừa vận biết được có một bộ lạc lớn, đi tới gần Mạc Hải thành, liền muốn độ hóa. Hẳn sau khi chiếm được Mạc Hải thành, liền không đi lại, cũng là vì giảm bớt xung đột với hai đại phái Tây Vực, cũng tránh chọc giận mấy lão quái vật tiềm tu. Nhưng đồ ăn thượng hạng đưa tới cửa bậc này, Trần Thất lại không muốn buông tha.

Hắn thấy Hà Linh Băng không có ý kiến, liền đem Thái Cực Đồ hóa thành một đạo kim quang, dẫn theo Hà Linh Băng cùng đi về phía nam. Bộ lạc lớn kia tên Ôn Đô Bộ, chính là bộ tộc cực kỳ bư hãn trên thảo nguyên. Trong tộc cũng có rất nhiều thiếu niên được đưa tới Thương Lang Thần Cung, cũng có một số người tư chất tốt được làm thủ hạ Thương Lang Thần Cung, truyền một ít pháp thuật thô thiển. Bởi vì duyên cớ này, khi Trần Thất cùng Hà Linh Băng hạ độ quang, những mục dân Ôn Đô Bộ này nhìn thấy hai người, cũng không tỏ vẻ kinh ngạc, thậm chí còn có mục dân hiếu khách, muốn mời hai người vào trướng bông nhà mình uống rượu.

Trần Thất nào có tâm tư đối đáp với những tục nhân này? Hẳn ý vào pháp lực đã khôi phục ba bốn phần, ngay từ đầu đã dùng thủ đoạn mạnh mẽ, đem “Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh” niệm bừa bãi mười sáu mười bảy lần, nhất thời liền có rất nhiều dê bò được chặn thả, còn có rất nhiều hải đồng đuổi dê chăn trâu, không tự chủ mà quy tới. Những hải đồng này hồn nhiên nhất, nên khá dễ chịu ảnh hưởng của ngoại lực. Nhưng những mục dân kia còn có chút lực chống đỡ, chỉ là sự việc vội vàng, bọn họ cũng không biết nên phản ứng như thế nào. Nhưng muốn khiến mục dân tầm thường này động dao liều mạng với một “Tiên sư”, còn là ở dưới tình huống người ta chưa “Động thủ”, cũng cảm thấy khó nói nổi. Muốn cùng Trần Thất phân rõ phải trái, nhưng Trần Thất ở trong niệm kinh, cũng xen lẫn một vài nghĩa lý biện bác cùng chuyện xưa dụ dỗ người khác, nhất thời khiến những người có nghi kỵ này, cũng cảm thấy đi theo tiểu cao tăng này, cũng là chủ ý không tệ.

Trần Thất niệm kinh văn một ngày, Ôn Đô Bộ đã có bảy tám ngàn người quy tới, những người này hận không thể lập tức cùng cao tăng trẻ tuổi này đi tới miền vắng sinh cực lạc mới tốt.

402. Chương 403: Lão Tăng • Phật Ảnh

Tộc trưởng Ôn Đô Bộ nghe được bên ngoài có tiên sư đang niệm tụng kinh văn, vốn đang có chút mừng rỡ, nhưng ngay sau đó chợt nghe nói rất nhiều mục dân bộ tộc, đã quy về tiên sư này, nhất thời liền lo lắng. Phải biết rằng bộ lạc du mục, quan trọng nhất chính là nhân khẩu, không có nhân khẩu, liền sẽ suy sụp, thậm chí bị bộ tộc khác chiếm đoạt.

Chỉ là cho dù hẳn muốn suy nghĩ một phen, nhưng thanh âm niệm tụng kinh văn trên bầu trời truyền đến, khiến hẳn suy nghĩ sao cũng không tập trung được, miễn man suy nghĩ một hồi, lại cảm giác được cả tộc nương tựa môn hạ tiên sư này, cũng không phải là chuyện xấu gì, bản thân cũng ngồi ở trong trướng bông niệm kinh văn.

Trần Thất vận khởi Thiên Long Thiện Tướng, pháp lực dần dần ảnh hưởng càng lúc càng rộng, cho dù có một số người tâm trí kiên nghị, hoặc là người nhiều ít hiểu được chút pháp thuật, có thể hơi ngăn cản, nhưng vẫn không chịu nổi, tiểu tặc đầu này thấy có người không chịu quy y, liền bắn ra một quả phù tiên do kinh văn Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh ngưng tụ, liền đem người ta độ hóa tại chỗ.

Hà Linh Băng mặc dù cũng đã thấy Trần Thất ra tay mấy lần, nhưng lúc đó Trần Thất vì che dấu thân phận, ra tay luôn có điểm giữ lại, phen này nàng thấy tiểu tặc đầu này không chút kiêng nể là như thế nào, mặc dù đáy lòng có chút cảm giác không ổn, giống như làm như vậy thật hơi quá đáng, nhưng lại càng cảm thấy người này, không chút kiêng nể như vậy rất thoải mái, nếu không phải mình vốn ở trong nhà, cho dù không muốn, cũng phải khúm núm, lá mặt lá trái.

Trần Thất đang độ hóa nhân khẩu Ôn Đô Bộ, từ phía trên đột nhiên bay lên một đạo kim quang, trong chớp lát, liền phi độ đến trước mặt, một lão tăng mày râu đều trắng hiện thân ở trong độ quang, nhẹ nhàng lên tiếng : “Vị đạo hữu này, thiên hạ chúng sinh tuy rằng đều có Phật tính, nhưng bạo lực độ hóa như thế, tóm lại không ổn, nên thả người Ôn Đô Bộ một nước. Lão tăng ở đây thay hơn mười vạn người tạ ơn đạo hữu”.

Trần Thất nhẹ nhàng cười, quát: “Vị đại sư này nói rất đúng, chỉ có điều Phật gia cũng có viết; chúng sinh đều có thể thành Phật, không phải hữu duyên bất độ. Những người này đều có duyên với ta, cho nên ta không thể không miễn cưỡng làm vậy, nếu không độ hóa bọn họ, ngược lại sẽ khiến Ôn Đô Bộ có một trận đại tai kiếp, đây cũng là ý Phật môn từ bi”.

Trần Thất luyện chính là Phật môn ngũ thức, miệng lưỡi lanh lẹ, lập tức cùng lão tăng này biện luận, ngoài biện luận, cũng không quên niệm tụng kinh văn, độ hóa nhân khẩu Ôn Đô Bộ. Lão tăng kia ngược lại cũng không ngăn cản Trần Thất, chỉ là dẫn kinh cư điển, cùng Trần Thất tranh luận, tiểu tặc đầu vốn đang định tiện tay đuổi lão tăng đáng ghét này đi, nhưng qua một lát, hần đột nhiên cảm giác kỳ quái. Hơi liếc nhìn, đã thấy lão tăng này ở trong lúc biện luận, miệng lưỡi cũng hơi nhúc nhích, hiển nhiên là đang ghi nhớ kinh văn hần niệm tụng, không khỏi cười nói: “Hóa ra đại sư là vì cầu pháp mà đến, không cần nói nữa, Phật môn cũng không từ chối đệ tử, ta đây liền đem ba cuốn kinh văn Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh , Long Tượng Kim Cương Kinh , Đại Nhục Kim Cương Bất Không Chân Ngôn Tam Ma Da Kinh cùng niệm tụng cho người”.

Lão tăng kia bị Trần Thất vạch trần ý đồ đến, nhất thời da mặt đỏ bừng, nhưng nghe được Trần Thất nguyện ý tụng kinh văn cho hần nghe, liền bình tâm tĩnh khí, cũng không định đi nữa. Tiểu tặc đầu thấy thế, chẳng những đem ba cuốn kinh Phật cùng niệm, còn đem Đạo Đức kinh cùng niệm tụng một lần, lão tăng kia nghe đến hoa tay múa chân, sung sướng thoải mái, đem kinh văn Trần Thất niệm tụng lần lượt khắc trong tâm khảm, lúc này mới chấp tay hành lễ, không chế độn quang mà đi.

Hà Linh Bằng thấy thế, có hơi không nắm chắc, liền truy vấn : “Người đem những pháp môn này truyền thụ cả cho hần, cũng không sợ người này là thứ gian nịnh sao? ” Trần Thất cười ha ha, nói: “Phật hiệu rất khó tu thành, không có một trái tim nhập duyên, hần cũng không mở được Phật môn chân chính. Cho dù hần là hạng người gian nịnh, học những Phật hiệu này sẽ xung đột với ý thức bản ngã của hần, kết quả cuối cùng, chưa hẳn là tốt. Đạo Đức kinh kia liền không nói, kinh này lưu truyền càng rộng, ta thu lợi càng nhiều, quy tắc chung của đạo môn này, không phải là tu luyện pháp thuật cụ thể, người không có đại trí tuệ, căn bản cũng không tìm hiểu thấu, người thật có đại trí tuệ, không có Đạo Đức kinh cũng có thể có thành tựu, không cần nhắc tới hần nữa, hãy để ta độ hóa hết những nhân khẩu này sẽ đi khỏi Mặc Hải thành”.

Hà Linh Bằng cũng không nói nữa, nòng mắt thấy Trần Thất tùy tiện đem kinh Phật truyền thụ, đáy lòng hiểu kỳ, không khỏi cũng ghi nhớ. Hà Linh Bằng vốn đạo pháp đã inh, lại đã mở Đạo tâm sơ cảnh, một khi cố tình, chỉ một lát liền đem ba cuốn kinh văn cùng Đạo Đức kinh ghi nhớ lâu lâu, không nhận được cứ dựa theo Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh mà tham ngộ, muốn xem thử mình có thể cũng ngộ ra pháp thuật gì hay không.

Pháp thuật Hà Linh Bằng tu luyện cực ít, thủ đoạn đặc lực nhất, chẳng qua là Thái Sơ Tử Khí, hơi có vẻ cá biệt. Tinh Hà chân pháp lại không tính là pháp thuật thượng thừa gì, nên cô gái lãnh đạm này hết sức không vui. Địa vị Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh này thật cũng không nhỏ, bên trong ẩn chứa rất nhiều ảo diệu, trong đó căn bản nhất chính là món tiểu thần thông Đại Đà La Ni Trảm Tâm Ma Phần Nộ Minh Vương Kiềm, chính là một trong mấy loại pháp môn Phật môn chuyên chú sát phạt, có thể chém chết ý thức bản ngã của Luyện Khí sĩ nhất.

Hà Linh Bằng nghịch luyện Thái Sơ Ngũ Phúc kinh, học thành một đạo kiếm quyết vô danh kia, sát phạt lăng lệ, giống như bao hàm hết thấy hàng rào kiếm pháp thiên hạ, cho dù Đại Đà La Ni Trảm Tâm Ma Phần Nộ Minh Vương Kiềm chính là Phật môn chính tông, nhưng cũng không vượt qua đạo kiếm quyết vô danh này. Hà Linh Bằng chỉ tu luyện một lát, liền mở ra nhân thức thức đầu tiên của Phật môn, trong hai mắt không tự chủ được mà dựng dục một đạo kiếm ý, chính là Đại Đà La Ni Trảm Tâm Ma Phần Nộ Minh Vương Kiềm của Phật môn.

Đáy lòng cô gái lãnh đạm này hơi cân nhắc, chỉ cảm thấy đạo Đại Đà La Ni Trảm Tâm Ma Phần Nộ Minh Vương Kiềm này so với mấy kiếm thuật chính mình học trước kia, mười ba thức Bách Biến thiên Huyền Vân Vụ, kiếm trận Thiên Vân Bất Động càng hợp tính nết của mình, liền theo đạo kiếm ý này, nghiên cứu xuống. Với đạo hạnh hôm nay của Hà Linh Bằng, tu luyện mấy tầng cảnh giới đầu của Đại Đà La Ni Trảm Tâm Ma Phần Nộ Minh Vương Kiềm, tất nhiên một lần là xong, chờ Trần Thất đem nhân khẩu Ôn Đô Bộ độ hóa bảy tám phần mười, mắt thấy sắp hoàn công, Hà Linh Bằng đã đem Đại Đà La Ni Trảm Tâm Ma Phần Nộ Minh Vương Kiềm tu luyện tới cảnh giới tầng chín, vậy đã mở thức đầu tiên của Phật môn, có thể

đem cảnh giới cao nhất của một tiểu thần thông tu luyện.

Hà Linh Băng tu thành Đại Đà La Ni Trảm Tâm Ma Phần Nộ Minh Vương Kiếm cảnh giới tầng chín, liền không đem đạo kiếm pháp này đề cao nữa, liền một lần nữa đi nghiên cứu kinh văn Đại Đà La Ni Hư Không Tầng Vô Cấu Minh Vương Kinh, không chừng có thể mở thêm một đạo chân thức.

Trần Thất cũng chẳng để ý Hà Linh Băng đang tu luyện cái gì, sau khi hẩn niệm tụng kinh văn một ngày một đêm, đột nhiên hét lớn một tiếng, nhất thời đất bằng nổi kim liên, từng đóa thiên hoa, bay lả tả, trên bầu trời doanh địa Ôn Đô Bộ, ẩn hiện một pho Phật ảnh cực lớn, pho cự Phật này cao ba mươi sáu trượng, toàn thân vàng ròng, ngoài thân chuỗi ngọc rủ xuống, khuôn mặt tương hòa.

Thân ảnh pho cự Phật này chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng lại phát huy ra pháp lực rất mạnh mẽ, đem hơn ngàn người cuối cùng còn đang đau khổ chống cự của Ôn Đô Bộ cùng độ hóa, thành thủ hạ của Trần Thất.

403. Chương 404: Nhất Triêu Thất Ý Tiệp Tha Đà, Huyền Quang Bách Luyện Tẩy Trần Đà

Không đề cập tới Trần Thất đem hơn mười vạn nhân khẩu Ôn Đô Bộ về Mặc Hải thành, lại nói vị lão tăng nghe lén ba cuốn kinh Phật cùng một cuốn Đạo Đức kinh mà Trần Thất niệm. Vị lão tăng này bay về trong một tòa sơn động nhà mình, lập tức cười vang không ngừng, quát: “Sư huynh, sư huynh! Ngay cả người cũng không nghĩ ra, kinh văn Đại Nhạc Kim Cương Bất Không Chân Ngôn Tam Ma Da Kinh người cầu mãi không được, hôm nay ta ngay cả ba bộ kinh văn khác đều cùng lấy được? Chờ ta luyện ra một thân thần thông vô thượng, liền đi tìm người, đem vị trí chủ đạo giáo vốn nên thuộc về ta đoạt lại”.

Vị lão tăng này không thể chờ được mà đem bốn cuốn kinh văn, hóa thành bốn luồng sáng, vô số văn tự di động ở giữa màn sáng, hẩn càng xem càng thoải mái, mừng rỡ không ngớt.

Vị lão tăng này cũng có tu vi mở ra Phật Môn Ngũ Thức, cũng tìm hiểu bảy tám loại tiểu thần thông, mặc dù vẫn không bằng Trần Thất, nhưng cũng là cao thủ Phật môn nhất đẳng. Hôm nay được bốn cuốn kinh thư này, liền cẩn thận nghiên cứu, trong lúc nhất thời vinh nhục đều quên, không biết bên ngoài trôi qua bao nhiêu thời gian, tìm hiểu Phật hiệu thượng thừa bậc này, cũng không phải trong giây lát là có thể lĩnh ngộ, cho nên một lần bế quan của hẩn chính là thời gian mấy năm.

Trần Thất đương nhiên không biết lão tăng kia tu luyện như thế nào, lại thêm hơn mười vạn nhân khẩu, lực tụng niệm kinh văn trong Mặc Hải thành, liền bỗng nhiên gấp bội, ở trên không tòa thành trì ngoại vực này, lúc nào cũng hiện hóa một pho tượng Phật đà, đây cũng là do niệm lực của vô số tín đồ ngưng tụ. Chỉ là niệm lực của những tín đồ này mặc dù cuộn cuộn, nhưng vẫn còn có chút lộn xộn, cho nên hư ảnh pho Phật đà này, lúc ẩn lúc hiện, đột nhiên tụ tán, vẫn chưa có tính vững chắc.

Mượn lực cầu nguyện niệm kinh của 30 vạn sinh linh toàn thành, Trần Thất ở một tháng sau, rốt cuộc đột phá tầng tầng trở ngại, đem một tia pháp lực lõi điện cuối cùng trong Thái Cực Đồ luyện hóa. Tia pháp lực lõi điện này sau khi luyện hóa, Thái Cực Đồ bỗng nhiên bỏ đi gông xiềng, nhất thời phát ra hào quang xông lên trời, chiếu rọi phương viên mấy ngàn dặm.

Trần Thất chỉ cảm thấy tất cả pháp lực trong cơ thể, cùng thả lỏng, vô số hình tượng rồng hổ, gió mây, yêu thú, cây cối, linh thảo, sông núi, sông lớn, như ẩn như hiện ở trong mây, đây là pháp lực chân pháp Long Hồ Tổng Nhiếp Thống Ngự Vạn Thú của hẩn khôi phục toàn bộ, dẫn tới nguyên khí thiên địa biến hóa, sinh ra khí tượng.

Trước kia Trần Thất một lòng tu luyện khôi phục công lực, vẫn không cảm giác sao cả, nhưng sau khi Thái Cực Đồ được tế luyện một lần nữa, nhất thời phát hiện trong tối tăm có một cổ lực đạo đức thêm vào, khiến Thái Cực Đồ biến hóa càng thêm linh động, rất nhiều pháp thuật thu nhiếp bên trong, đều có tiến cảnh. Dù sao pháp lực chân tiên không phải chuyện đùa, bị đều luyện hóa xong, giống như cho Thái Cực Đồ một thứ đại bổ dưỡng, khiến pháp khí ngưng tụ mấy trăm loại pháp thuật này, ở sau khi khôi phục một lần nữa, uy lực bỗng nhiên bạo tăng hơn gấp ba.

Hơn bảy ngàn con Âm Dương Quỷ Đông, ở sau khi được pháp lực chân tiên làm dịu, lại được rất nhiều đạo đức lực trong tối tăm gia trì, trong cơ thể hơn mười con Âm Dương Quỷ Đông mạnh nhất, đã ẩn ẩn hiện

hiện một thiên văn tự, khỏi cần nói, chính là một ít thiên Đạo Đức kinh. Được Đạo Đức kinh dựng dục, những Âm Dương Quỷ Đông này cùng âm dương nhị khí kết hợp càng thêm hoàn mỹ, khiến Thái Cực Đồ ở lúc vận chuyển, có thêm một phần cảm giác Thiên đạo tạo hóa, giống như tiên thiên mà sinh, tựa như không phải tế luyện sau này.

Trần Thất cười dài một tiếng, xông thẳng lên chín tầng trời, mặc dù pháp lực lôi điện trong thân thể hắn còn chưa khu trừ, nhưng uy lực của Thái Cực Đồ khôi phục, lực lượng của hắn liền khôi phục mười phần **, dù sao hắn ở một đoạn thời gian dài trước kia, đều dùng chân pháp Long Hồ Tổng Nhiếp Thống Ngự Vạn Thú là chính. Pháp lực bí quyết Thái Thượng Hóa Long mặc dù vẫn chưa khôi phục, nhưng với Trần Thất mà nói, cũng không có gì quá trọng yếu.

” Nhất triệu thất ý tiện tha đà, huyền quang bách luyện tẩy trần đà, như kim bảo kiếm tái xuất sao, hóa vi trường hồng trăm yêu ma! ”

Trần Thất lần này có thể coi như đắc chí vừa lòng, chẳng những pháp lực khôi phục, so với lúc trước rời khỏi Thất hoàng giới, lại phục tinh tiến không biết bao nhiêu. Mất thấy thêm chút thời gia nưanx, đột phá Kim Đan cũng có thể, trong lòng quả thật vui sướng không nói nên lời.

Tiểu tặc đầu thao túng nguyên khí thiên địa, diễn biến sở học nhà mình, hết thấy trong mấy ngàn dặm, đều để hắn thao túng. Cũng không biết vận triển pháp lực bao lâu, Trần Thất mới cảm thấy mỹ mãn hạ xuống đất, đi tìm Hà Linh Băng nói chuyện.

Trần Thất lần này biểu hiện ra pháp lực, khiến tất cả đại yêu đắc đạo, Luyện Khí Sĩ ẩn cư trong ngàn dặm chung quanh đều chú ý. Khoảng cách gần hắn nhất chính là cô nàng trâu bò Hình Nguyệt Anh, dù sao nàng cũng ở trong Mặc Hải thành. Mất thấy chủ nhân trong thành đột nhiên vận chuyển pháp lực, thiên địa tất cả đều biến sắc, giống như một mảnh thiên địa này, liền lấy ý chí của người ta làm chính. Nguyên khí thiên địa tận nghe hiệu lệnh. Đạo pháp như vậy, Hình Nguyệt Anh chỉ cảm thấy khó tin nổi, đạo pháp Thương Lang Thần Cung so với người, lập tức thua chị kém em, không khỏi có chút ai thán âm thầm, bản thân không có duyên pháp đi bái sư học nghệ.

Vị lão tăng ở ngoài mà ấy trăm dặm kia, mặc dù cũng cảm ứng được pháp lực của Trần Thất cuộn cuộn, vô cùng vô tận, nhưng lòng hắn có suy nghĩ, thầm muốn tu thành pháp lực, đi Đại Kim Cương Tự giành chức chương giáo, cho nên chỉ hơi phân tâm, lại lần nữa bế quan nghiên cứu pháp thuật. Ngược lại địa phương xa hơn hắn, có một sơn mạch kéo dài, trong sơn mạch, có một đỉnh núi cao, trên đỉnh núi cao có một tòa miếu cổ, chiếm trăm dặm, đình đài lầu các vô số, hòa thượng trong miếu cổ ngược lại cũng không nhiều, chỉ có hơn trăm nhân khẩu, những hòa thượng này đều có chút tu hành, cảm ứng được Mặc Hải thành phong vân biến sắc, các hòa thượng này cũng đều biến sắc.

Một hòa thượng tuần tú tuổi, mặc Nguyệt Bạch cà sa, trên người Phật quang tối thịnh, hiển lộ là người pháp lực cao nhất trong tòa miếu cổ. Hắn mặc dù bề ngoài trẻ tuổi, nhưng trên thực tế đã thọ hơn trăm tuổi, chính là sư huynh vị lão tăng cầu bốn cuốn kinh thư của Trần Thất, tòa miếu cổ chính là Đại Kim Cương Tự, hòa thượng thoát nhìn trẻ tuổi tuần tú này, chính là chủ trì bốn tự.

Hòa thượng mi thanh mục tú này, nhẹ nhàng niệm tụng một tiếng Phật hiệu, đột nhiên hiện ra vẻ đau buồn âm thầm, thì thào tự nói, cũng không biết đang niệm kinh văn gì.

Ngoại trừ ở đây, tu hành ở phụ cận còn có mấy con đại yêu, những đại yêu này đều bị khí thế của Trần Thất kinh động, cả đám đều bay ra khỏi chỗ ẩn thân, nhìn phương hướng Mặc Hải thành, mỗi người đều có chút suy nghĩ, kinh nghi bất định, không biết người này thi triển pháp lực, đến tốt cùng là để thị uy, hay là chỉ chơi đùa.

Trần Thất nào để ý người khác thế nào? Hắn thu pháp thuật, tới chỗ ở, Hà Linh Băng sau một thời gian cùng hắn “Luyện công chữa thương”, dần dần cảm thấy, việc này có chút quái lạ, liền lấy cớ muốn tìm tu đạo pháp. Không cho Trần Thất ngày ngày cận thân, chỉ cho phép hắn gặp ngày ba năm bảy, mặc dù mỗi lần gặp thường thường là ngày ba năm bảy, nhưng dù sao cũng có chút nhàn hạ, có thời gian rảnh tu luyện đạo pháp nhà mình.

Trần Thất khôi phục pháp lực trong Thái Cực Đồ, Hà Linh Băng cũng lập tức bị kinh động, thể xác và tinh thần của cô gái lãnh đạm này đều bị Trần Thất đoạt mất, mất thấy tu vi lão gia nhà mình khôi phục,

cũng mừng thay cho Trần Thất. Thấy Trần Thất tới cửa, mặc dù có chút thẹn thùng, nhưng vẫn như cũ vui mừng làm chút ít rượu và thức ăn thay Trần Thất, hai người uống xoàng một lát, Trần Thất mới cười hiền nói: “Hiện giờ ta mặc dù còn thiếu một ít pháp lực lôi điện chưa khu trục, nhưng hơn phân nửa đã không ngại, muốn ở Mặc Hải thành thêm một thời gian, xem thử có cơ duyên đột phá cảnh giới Đan thành không, không biết phu nhân thấy thế nào? ”

404. Chương 405: Mở Hư Không

Hà Linh Băng khẽ nhú mày, hỏi: “Vì sao phải ở chỗ này, lão gia lúc trước không phải là còn nói, Đạo Đức kinh truyền bá càng rộng, càng có thể dành dụm lực đạo đức sao? Tây Vực hoang vắng, truyền bá ở đây sẽ chậm hơn rất nhiều. ”

Trần Thất cười ha hả nói: “Bây giờ cũng không ngại chuyện này, ta đã đem Đạo Đức kinh khắc bản, cũng không cần ta tự mình đi Trung thổ, liền có thể truyền bá về. Ngược lại thật vất vả thu phục hơn ba mươi vạn nhân khẩu sinh linh ở đây, mỗi ngày niệm tụng kinh văn, đối với tu vi chúng ta có chỗ tốt cực lớn, nhất thời vứt bỏ ngược lại đáng tiếc. Dạng cường chế bắt cướp nhân khẩu như vậy, làm ở Tây Vực còn không có gì đáng ngại, nhưng trở về Trung thổ làm như vậy, chính là khiêu khích thể diện của những phái lớn như tam phái lực đạo. Bản thân ta cũng là đệ tử Thanh Thành, làm sao làm hành động như vậy được? Cho nên vẫn tạm thời ở lại Tây Vực cho thỏa đáng”.

Hà Linh Băng ngược lại ở nơi nào cũng không ngại, nghe được Trần Thất nói như vậy, cũng không nói nữa, nàng gần đây tìm hiểu Đại Đà La Ni Hư Không Tàng Vô Cấu Minh Vương Kinh rất có thành tựu, dường như có dấu hiệu đột phá, cho nên cũng không muốn đi đi lại lại.

Cùng Hà Linh Băng thương nghị trong chốc lát hành động sau này, Trần Thất hôm nay cũng không làm loạn, liền tu luyện ở chỗ Hà Linh Băng. Thái Cực Đồ vừa tế luyện lại, rất nhiều chỗ rất nhỏ, vẫn cần phải trọng tâm điều chỉnh, thứ này chính là căn bản lập đạo sau này của Trần Thất, cho nên hắn không dám khinh thường. Trần Thất sau khi vận luyện Thái Cực Đồ bảy tám canh giờ, chỉ cảm thấy trong cuốn Thái Cực Đồ này, rất nhiều pháp thuật đều có đột phá, hiện giờ mấy loại pháp thuật kém cỏi nhất, cũng đều có cảnh giới tăng mười mấy, mấy loại pháp thuật hắn quen dùng nhất, inh nhất, đều đột phá đến cảnh giới tăng bốn mươi lăm, Luyện Khí Thành Cương có khả năng đạt đến tầng cao nhất.

Hôm nay tiểu tặc đầu tích lũy thập phần hùng hậu, nếu một khi đột phá cảnh giới Đan thành, vậy sợ là những pháp thuật này cũng có thể đồng thời đột phá, diễn biến đến tầng inh hơn.

Trần Thất vận dụng chân pháp Long Hồ Tổng Niếp Thống Ngự Vạn Thú, đem Thái Cực Đồ liên tục tẩy xoát chín mươi chín lần, xác định trong kiện pháp khí này không còn một phần pháp lực lôi điện nào, cũng không có nửa phần tạp chất, chỉ còn lại có mấy trăm đạo pháp lực kết thành dấu hạt giống, còn cả bảy ngàn Âm Dương Quỷ Đồng, cùng với Hỗn Độn nguyên khí hùng hậu, lúc này mới dừng tay. Ngược lại thấy Thái Cực Đồ lên, bao lấy bản thân, bắt đầu luyện hóa pháp lực lôi điện trong cơ thể.

Trần Thất trước đó đã đem pháp lực lôi điện quán quanh trên mười mấy món pháp khí trong cơ thể luyện hóa, có thể mượn uy lực những pháp khí này, hiện giờ hắn có đem Thái Cực Đồ tế luyện lại, âm dương nhị khí sẽ cùng khí Huyền hoàng, cọ rửa khiêu huyết trong cơ thể, cơ hồ là một lần cọ rửa, liền có thể mở khiêu huyết một chỗ, mặc dù những pháp lực lôi điện này cũng rất khó quán, tản ra mà hợp lại, giống như có linh tính bản thân, nhưng không chịu nổi pháp lực hùng hậu của Trần Thất, mỗi một lần vỡ bờ mở khiêu huyết một chỗ, khí uyển hoàng liền thêm một phần uy lực, lực lượng hỗn hợp âm dương nhị khí, dần dần đem pháp lực lôi điện trong cơ thể, đều khu trục vào trong Đan Điền.

Cuối cùng một đoàn pháp lực lôi điện này, lại như tinh quang điện diêu, so với mấy cái Trần Thất luyện hóa trước kia đều có động hơn trăm ngàn lần, tiểu tặc đầu tế luyện hơn mười ngày, cũng không cách nào đem một đoàn pháp lực lôi điện cuối cùng này luyện hóa.

Trần Thất biết việc này làm gấp không được, liền cố nhịn, chậm rãi mài mòn đoàn pháp lực lôi điện này. Cũng may ngoại trừ đan điền, khiếu huyết khác đều cùng trọng tâm tu luyện ra, pháp lực bí quyết Thái Thượng Hóa Long cũng khôi phục bảy tám phần, trong ba trăm sáu mươi lăm khiếu huyết quanh thân, tràn ngập Hồn Độn nguyên khí, thân thể này so với trước kia cũng không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

Hiện giờ ba trăm sáu mươi lăm khiếu huyết trong cơ thể Trần Thất, liền giống như ba trăm sáu mươi lăm động phủ nho nhỏ, thân thể của hắn lại được khí Huyền hoàng rèn luyện qua, có thể dung nạp Hồn Độn nguyên khí, cho nên liền nguyên khí thôn phệ được, lưu giữ trong khiếu huyết. Tiểu tặc đầu này cũng không biết, Hồn Độn nguyên khí còn có một công hiệu, chính là mở ra hư không, trước kia hắn đều là dùng khí huyền hoàng cùng âm dương nhị khí thu nạp Hồn Độn nguyên khí, cũng chưa từng sử dụng như vậy, chỉ có điều ở sau khi đem pháp lực của thiếu niên áo trắng kia luyện hóa, pháp lực chân tiên quá mức hùng hồn, không xử lý không được, nên mới xử trí như vậy.

Hậu quả đem Hồn Độn nguyên khí lưu giữ trong khiếu huyết quanh thân này, chính là mấy khiếu huyết chỗ này bị Hồn Độn nguyên khí cọ rửa mọi lúc, dần dần khuếch trương. Vì vậy quá trình hết sức chậm chạp, dù sao mở ra hư không cần hao phí lượng lớn Hồn Độn nguyên khí, thường thường một tòa tinh thần luyện hóa rồi, cũng chỉ có thể mở ra một động phủ khổng lồ mênh mông, Trần Thất cũng chưa từng phát hiện.

Mặc dù trong cơ thể còn có mấy phần pháp lực lôi điện, nhưng Trần Thất tự nghĩ đã không còn trở ngại, liền bắt đầu vận luyện pháp lực mỗi ngày, từ trong tối tăm, câu thông lực đạo đức. Khổ cho hắn lúc trước tạm thời nẩy lòng tham, đem trì chú pháp môn của đại chú Thất Bảo Như Ý, cũng ghi ở trong một hai loại pháp thuật của những phụ lục đó, có người được Đạo Đức kinh, mở sách đọc, liền có một cỗ lực rõ ràng, khiến Trần Thất hơi có cảm ứng.

Bằng pháp lực của hắn, có đôi khi liền có thể đáp lại cảm ứng, hiện hóa một ít thần quái. Khiến người đọc Đạo Đức kinh, đột nhiên tâm tưởng sự thành, hoặc là sáng khoái tinh thần, giống như đột nhiên mở ra thất khiếu, thông minh hơn rất nhiều. Bởi vậy không lâu sau đó, Đạo Đức kinh này đã bị vô số tiệm sách in lại, dần dần từ Tây Vực chảy vào Trung thổ, chưa tới một năm, cũng đã phát hành thiên hạ.

Trần Thất lại hạ rất nhiều thủ đoạn trong đó, không phải chữ của Tiêu Hữu đạo tổ Lão Khâu, đệ tử Trần Thất, liền không sinh thần bí, cho nên danh tiếng của Trần Thất hắn cũng lan nhanh, lực đạo đức từ trong hư không truyền đến, càng ngày càng tăng, mỗi ngày đều đậm đặc hơn so với ngày trước một ít. Trần Thất tu luyện chân pháp Long Hồ Tổng Nhiếp Thống Ngự Vạn Thú, được sự gia trì của lực đạo đức, cũng tinh tiến ngày ngày, Thái Cực Đồ cũng có động hơn mỗi ngày, pháp thuật thu nạp, đều có biến hóa.

Dựa theo tình trạng như vậy, bản thân Trần Thất tính toán, cũng chỉ trong mấy năm, bản thân liền có thể dành dụm đủ khí đạo đức, luyện ra một hạt Kim Đan. Đột phá cảnh giới trước mắt, trong lòng tiểu tặc đầu này cảm khái, thầm nghĩ: “Xem ra cánh cửa Đan thành này, so với tất cả cửa ải khó trước kia cộng lại cũng khó hơn một ít, ta đã tích lũy như thế, đạo tâm cũng đã rèn luyện, đạo pháp cũng rất cao, Ngưng Sát Luyện Cương càng hoàn mỹ không tỳ vết, còn có đại cơ duyên được Thiên Ngoại Đạo Tổ truyền pháp, nhưng vẫn phải khổ tu lâu như vậy, mới có thể luyện khí đan thành. Không biết người khác qua cửa ải này, cũng có khó khăn như thế hay không”.

Trần Thất lại chưa từng nghĩ, đạo pháp được người ta tu luyện, nào có gian nan như hắn? Phức tạp như hắn?

Nếu đổi lại là người tu luyện đạo pháp khác, được nhiều tích lũy như vậy, cơ duyên lớn như vậy, khỏi cần nói luyện khí đan thành, cho dù luyện khí tuyệt đỉnh cũng đều nhanh.

Trần Thất biết lần này phải nhẫn nhịn, cho nên cũng không quá nôn nóng. Tính ở Mặc Hải thành cứ khổ tu như vậy. Bên hắn có thể nhịn, nhưng những Luyện Khí Sĩ Tây Vực đã sớm chú ý Mặc Hải thành kia, thì đều có chút không kìm nén được. Trần Thất chiếm được Mặc Hải thành, ba mươi mấy vạn nhân khẩu, về sau bởi vì nơi đây càng thêm phồn hoa, lại có thể nghe kinh, hẳn là người đã tới nghe kinh đều nói, có thể tinh thần, chữa thương đau nhức, kéo dài tuổi thọ, cường gân tráng cốt, tai thính mắt tinh, có rất nhiều chỗ tốt, cho nên người tiến đến phụ cận ở lại, cũng càng ngày càng nhiều, dần dần khiến những người khác đứng ngồi không yên.

405. Chương 406: Yêu Vương Vô Thường

Mặc Hải thành hơn ba mươi vạn nhân khẩu, hơn nữa không ngừng có người cùng yêu quái tu luyện biến thành tới đây nghe kinh, càng tụ càng nhiều, vốn quy mô Mặc Hải thành, đã sớm không chịu nổi nhiều nhân khẩu như vậy.

Nếu đổi là thành chủ tầm thường, đã sớm đau đầu không chịu nổi, nhưng ở trong lòng Luyện Khí Sĩ như Trần Thất, chút việc nhỏ này, hoàn toàn không đáng để ý nhiều. Hắn chỉ đem Hỏa Vân cung triệt để phóng mở, tùy ý sinh linh ở lại Mặc Hải thành chuyển vào, Hỏa Vân cung vốn không tính là rộng lớn, nhưng sau khi trải qua trọng tâm tế luyện của Trần Thất, bên trong lại có mấy vạn yêu quái ngày đêm vận dụng thái dương chân hỏa luyện hóa, hôm nay đã trở nên cực kỳ rộng lớn, cũng không nhỏ hơn Mặc Hải thành bao nhiêu.

Thiên Cổ Tiên Nương chấp chương Hỏa Vân cung, lại được Huyền Huyền phái trợ lực, đã sớm quản lý trong Hỏa Vân cung ngay ngắn rõ ràng. Đột nhiên ủa vào mấy vạn người, Thiên Cổ Tiên Nương vẫn có thể an bài thoả đáng như cũ.

Có Hỏa Vân cung chia sẻ áp lực, rất nhiều vấn đề của Mặc Hải thành đều giải quyết dễ dàng.

Trần Thất mặc dù mơ hồ mở ra một quốc gia, nhưng tiểu tặc đầu này vẫn chính là ngoại trừ tu luyện, chuyện khác đều lười để ý. Vì có thể cô đọng Kim Đan, quản lý của Trần Thất với Mặc Hải thành liền thoải mái vô cùng, mặc dù hắn cũng bắt người đến nghe kinh, nhưng chỉ cần sau khi bị độ hóa, hắn liền để tùy người ta xuất nhập. Có tin đồn kia rời khỏi Mặc Hải thành đi buôn bán, vẫn không quá cam lòng bỏ qua cơ hội nghe kinh.

Bản thân Đạo Đức kinh giá trị cũng không đáng đề cập, nhưng nói tới pháp thuật hệ hỏa lẫn trong pháp môn trì chú ở phía sau phụ lục, với rất nhiều người thường mà nói, chính là vật báu vô giá. Mặc dù Luyện Khí Sĩ Tây Vực Trung thổ rất nhiều, nhưng cũng không phải ai cũng có thể có cơ hội học tập mấy môn pháp thuật này. Có pháp thuật trong người, liền có rất nhiều chỗ tốt, những người này hơn phân nửa đều là nhắm pháp thuật hệ hỏa ẩn sau Đạo Đức kinh mà đến.

Trần Thất mỗi ngày đều phát ra mấy ngàn sách Đạo Đức kinh, nhưng mỗi ngày đều là phân tán không còn, những quyển kinh này đại đa số đều truyền ra ngoài, được thương nhân Mặc Hải thành dùng giá cao bán cho đại thương nhân Tây Vực, cuối cùng một bộ phận rất lớn đều truyền vào Trung thổ, dần dần ngay cả Luyện Khí Sĩ tam phái lục đạo, cũng đều đang thu thập Đạo Đức kinh, hơn nữa tìm hiểu đạo lý trong đó.

Ngay khi Trần Thất dốc lòng tu luyện, chỉ chờ mong đột phá cảnh giới Kim Đan, đột nhiên có một ngày, có mấy vạn yêu binh tinh kỳ pháp phối, từ xa phương đánh tới, khí thế hết sức hùng tráng.

Trần Thất đang trong tiềm tu, đột nhiên phát hiện có nhiều yêu binh tiến đến xâm phạm biên giới như vậy, không khỏi âm thầm tức giận nói: “Yêu quái nơi nào đến, không ngờ gan lớn như vậy, chớ tưởng rằng thủ đoạn của ta không lợi hại, không hàng phục được bọn họ”. Tiểu tặc đầu khổng lồ chế độn quang, mạnh mẽ bay ra Mặc Hải thành, liền lẻ loi một mình như vậy, đón nhận đại quân yêu quái kia.

Trong đại quân yêu quái này, có mấy chục tên Yêu Vương cảnh giới Luyện Cương, mặc dù tu vi so le vô cùng, nhưng đều khí thế dâng trào, kết thành hơn trăm tòa đại trận, mắt thấy Trần Thất khổng lồ chế độn quang bay tới, liền có Yêu Vương mượn nhờ lực của đại trận, diễn hóa ra bàn tay của một con gấu chó lông xù, đập xuống Trần Thất.

Trần Thất đem Thái Cực Đồ phẩy lên, hóa thành một cây cầu vàng dề lên, nhưng bàn tay con gấu chó lông xù này cũng thập phần xảo trá, tạo chín pháp ấn ở trong hư không, hung hăng đánh xuống, hung hăng liều mạng với cây cầu vàng do Thái Cực Đồ biến thành, không ngờ cũng không xuống thế hạ phong. Trần Thất hơi kinh hãi, thầm nghĩ: “Những yêu binh này huấn luyện nghiêm chỉnh, sau khi kết thành đại trận, ngay cả ta cũng không thể dễ dàng phá vỡ, ngược lại phải cẩn thận một chút. Chớ để lật thuyền trong mương”.

Hắn quát to: “Đến tột cùng là Yêu Vương nơi nào, tới Mặc Hải thành ta quấy phá? Nếu vội lui xuống, ta còn có thể coi như không thấy, nếu cố ý muốn tranh đấu, ta cũng sẽ không khách khí”.

Yêu Vương vừa mới ra tay kia, chính là gấu ngựa thành tinh, liền lập tức quát: “Ta chính là Vô Thường Đại vương núi Vô Thường, người ở Mặc Hải thành này giảng kinh mỗi ngày, bọn tiểu yêu quái thủ hạ ta đều tới vùng trộm nghe giảng. Chúng vùng trộm nghe giảng thì cũng thôi, nhưng đáng giận chính là, thường tới chỗ người nghe giảng, không chịu trở lại. Nếu cứ tiếp tục như vậy, không quá ba năm bảy tháng, yêu quái trong núi Vô Thường ta đây, đều sẽ quy về người. Nếu thức thời, mau thu tay, trở về tự miếu nhà mình mà tu luyện, đem nhân khẩu toàn thành đều lưu lại cho ta, mấy chục vạn nhân khẩu này, ta chiền xào nấu ăn, cũng có thể bổ sung khẩu phần lương thực mấy năm”.

Trần Thất cười ha ha, mắng: “Yêu quái nơi nào đến, cũng dám ra đây rêu rao dọa người? Thủ hạ của người không quản giáo tốt, tới đầu nhập chỗ ta, cũng là chúng tự nguyện, liên quan gì tới ta? Người đã tới rồi, cũng đừng hòng rời đi, cùng những yêu binh này, đều bị ta độ hóa đi”.

Con gấu ngựa kia lập tức gầm lên một tiếng, trong trận doanh liền có yêu quái khác, đột nhiên bay lên đại kỳ, trên đại kỳ có mây khói lượn lờ, không ngờ thoáng cái liền ngăn cách giữa mấy vạn yêu quân và Trần Thất, cho dù hẳn muốn niệm động kinh văn, những thủ hạ tiểu yêu kia cũng đều có tai như điếc, rốt cuộc không cần lo lắng bị Trần Thất độ hóa nữa.

Tiểu tặc đầu thấy những yêu quái này cũng đến có chuẩn bị, trong lòng cười lạnh hắc hắc một trận, thầm nghĩ: “Chỉ bằng những thủ đoạn này của bọn hắn, làm sao làm gì được đương gia Trần Đại ta. Mặc dù những yêu quái này thể lớn, cũng có mấy chục con hơi có điểm lợi hại, nhưng làm sao vượt khỏi Vực Ngoại Thiên Ma, thành quần kết đội, hung tàn muôn dạng? Cũng được, ta sẽ không đánh giết bọn họ, cùng độ hóa vào trong Mặc Hải thành, niệm tụng kinh văn cho ta là tốt nhất”.

Trần Thất biết mình niệm tụng kinh văn, cũng sẽ bị pháp lực đại kỳ này ngăn trở, cho nên cũng không lãng phí pháp lực nhiều, mà chỉ giơ tay một cái liền bắn ra phía trước ba trăm sáu mươi lăm mũi tên lửa. Trần Thất hiện giờ pháp lực từ từ tăng trưởng, pháp thuật Hỏa Vũ Tiến này, cũng trở nên lợi hại hơn rất nhiều. Ba trăm sáu mươi lăm mũi tên lửa này vừa ra, tựa như mưa sao băng, tia chớp bắn xuống.

Con gấu ngựa kia thấy Trần Thất ra tay, liền hét lớn một tiếng, mấy chục Yêu Vương đều tự vận dụng pháp lực bản thân, đều tự diễn hóa trảo gấu, trảo hổ, trảo vượn, trảo ưng, trảo tước nghênh hướng Hỏa Vũ Tiến mà Trần Thất phát ra. Chỉ là pháp thuật mà những Yêu Vương này vận dụng, ở dưới sự trợ giúp pháp lực của mấy vạn yêu binh, càng thêm lợi hại gấp trăm lần.

Trần Thất dùng pháp lực một người, đối chiến hơn mười con Yêu Vương cộng thêm mấy vạn yêu binh, bất kể nói thế nào, đều là một việc không sáng suốt. Tiểu tặc đầu thả ra Hỏa Vũ Tiến, chỉ là để tăng thanh thế, tìm kiếm cơ hội phá địch, cũng không phải là để khinh xuất. Thấy những Yêu Vương kia đều lấy ra bản lĩnh ẩn giấu, tiểu tặc đầu này cười to một trận ha hả, liền đem ba trăm sáu mươi lăm mũi tên lửa cùng thu hồi, ngược lại dùng Thái Cực Đồ nghênh lên.

Thái Cực Đồ nghênh không tản ra, cùng pháp thuật của những Yêu Vương này va chạm nhau, dưới âm dương nhị khí, những pháp thuật này có lợi hại hơn, cũng chỉ là do yêu khí tạo thành, ở dưới âm dương nhị khí tất cả đều nát bấy, các loại yêu khí đều bị Thái Cực Đồ hút nuốt, luyện hóa thành Hỗn Độn nguyên khí, thu vào các nơi trong Thái Cực Đồ.

Một câu nói của Trần Thất liền đập nát pháp thuật của những Yêu Vương này, càng có vẻ uy thế lẫm liệt, khiến những Yêu Vương cùng đi thảo phạt kia, đều âm thầm kinh hãi, đều quăng ánh mắt san Yêu Vương Vô Thường kia.

406. Chương 407: Lực Đạo Đức

Con gấu ngựa kia quát to: “Tiểu tặc này có pháp khí giống quyền tranh vẽ này, pháp thuật các người đều không làm gì được hắn đâu mau quán chú pháp lực vào thân thể của ta, để ta đánh nhau với hắn. ”

Những yêu vương đó thấy pháp thuật của mình quả nhiên chống đỡ không được Thái Cực Đồ của Trần Thất, nhưng bí pháp của con gấu ngựa này ngang ngửa với Thái Cực Đồ, đều không nghĩ ngờ gì, đem pháp

lực của mình trút vào cuộn cuộn không dứt. Con gấu ngựa kia, hiệu là yêu vương Vô Thường, ngẫu nhiên có được một quyển đạo thư của chân tiên tiền bối, luyện chính là một loại thủ đoạn pháp võ hợp nhất, gọi là quyền pháp Đại Quang Minh. Hắn được sự trợ giúp của rất nhiều yêu vương, không biết có bao nhiêu yêu lực rót vào thân thể cuộn cuộn không dứt, nhất thời tinh thần phấn chấn.

Mặc dù trận pháp do những yêu quái này bài bố, đều rất thô thiển, trong mười phần có sáu bảy phần yêu lực đều lãng phí mất, nhưng bằng vào yêu lực còn lại, liền đủ để đem con yêu vương Vô Thường này đẩy tới cảnh giới Luyện Khí tuyệt đỉnh. Hắn đem quyền pháp Đại Quang Minh vận dụng, liên tục biến hóa, nhất thời liền có mấy chục tay gấu bay lên, diễn hóa Áo Nghĩa tinh vi trong quyền pháp, cùng đánh về phía Thái Cực Đồ.

Trần Thất thấy Thái Cực Đồ lên, thiên biến vạn hóa, khi thì hóa thành câu cây vàng, khi thì hóa thành phi đao, khi thì hóa thành bảo thụ lửa xòa, khi thì hóa thành đại chuỳ vang trời. Lấy Thái Cực Đồ làm căn cơ, đủ loại pháp thuật sở học vốn có của hắn, mỗi một loại đều có thể vận ra, hơn nữa uy lực so với ban đầu hơn rất nhiều. Trần Thất mặc dù chỉ có lực lượng một người, mặc dù pháp lực của chân pháp Long Hồ Tổng Nhiếp Thống Ngự Vạn Thú tu thành hùng hồn, cũng không sánh bằng mấy vạn yêu hợp lực, nhưng hắn y vào yêu vương Vô Thường cũng chỉ cảnh giới đạo tâm bậc một, đem Thái Cực Đồ vận dụng biến hóa tinh vi, trong lúc nhất thời cũng không xuống thế hạ phong.

Ngay khi Trần Thất cùng yêu vương Vô Thường tập hợp lực bảy yêu ác đấu, một hòa thượng trẻ tuổi mặc tăng y vàng nhạt, không biết làm sao xuất hiện ở trong bảy yêu, xuất hiện cùng hắn, còn có bảy người mặc áo giáp, phát ra thần tướng Phật quang mênh mông. Ngoại trừ tám thần hộ pháp này, còn có một tăng nhân khuôn mặt tuấn tú hồng bào, trong tay bóp một quả phù tiên do kinh văn Đại Nhạc Kim Cương Bát Không Chân Ngôn Tam Ma Da Kinh biến thành, đang cười mỉm chỉ tùy ý.

Động tác những người này đều nhẹ nhàng vô cùng, ngay cả những yêu quái kia dường như cũng phát hiện, đây cũng là lực thần thông Phật môn mà Hồng Liên Tà Phật vận dụng. Bao phủ toàn bộ chiến trường. Ở dưới tình huống bảy yêu không thể nhận ra, từng đội yêu binh đều bị độ hóa, sau đó đã bị Hồng Liên Tà Phật vận dụng pháp lực thu lấy.

Hồng Liên Tà Phật cũng tinh thông đại trận Lương Giới Thập Phương Kim Cương Thai Tàng, có điều yêu binh mà đại trận Lương Giới Thập Phương Kim Cương Thai Tàng của hắn có thể thu dụng, có thể nhiều hơn Trần Thất không chỉ gấp mấy trăm lần. Trần Thất ở chánh diện ngăn trở đại bộ phận lực lượng của chi yêu binh này, Hồng Liên Tà Phật suất lĩnh tám thần hộ pháp phụ trách độ hóa âm thầm, như vậy trận chiến này đánh cực kỳ dễ dàng.

Hai bên ác đấu mấy canh giờ, yêu vương Vô Thường dần dần cảm thấy pháp lực không đủ, đáy lòng hắn có chút kì quái, vận khởi đôi mắt gấu nhìn khắp, lại chỉ thấy vốn mấy vạn yêu binh, gần như ít đi một nửa, ngay cả mười mấy con yêu vương, cũng đều có bảy tám con không biết tung tích. Con yêu vương này coi như thông minh, cuống quít quát to một tiếng không tốt, muốn không chế vãn quang bay lên.

Trần Thất thấy hắn bỏ tranh đấu, muốn chạy trốn, liền cười dài nói: “Muốn đi nào dễ vậy? Lưu lại cho ta!” Trần Thất thấy Thái Cực Đồ lên, hóa thành một đạo kim quang xoay vòng trên không trung, liền đem con yêu vương này xoắn thành Hỗn Độn nguyên khí, hút vào bên trong.

Yêu vương Vô Thường vừa chết, yêu quái khác lập tức kinh hoảng, bọn họ đều bị pháp thuật của Hồng Liên Tà Phật che lấp tai mắt, căn bản vẫn chưa nhận thấy có gì không ổn, còn muốn tự vận dụng pháp thuật, cùng Trần Thất tranh đấu. Nhưng tiểu tặc đầu này mắt thấy đại công sắp hoàn thành, nào còn đuổi theo, chỉ gào to một tiếng, đem Thái Cực Đồ mở ra, diễn hóa thành một màn sáng mấy trăm dặm, sau khi vây khốn những yêu quái này, liền cứ mặc Hồng Liên Tà Phật đi thu phục.

Lúc Trần Thất đang thu thập bọn yêu binh này, đột nhiên mi tâm chấn động, một cỗ lực đạo đức mạnh mẽ vô cùng truyền đến, lực đạo đức so với hết thấy lực đạo đức lúc trước hắn đoạt được đều hùng hồn hơn gấp mười lần, đó là dấu hiệu có hạng người trí tuệ thông thiên, từ trong Đạo Đức kinh tham ngộ ra diệu chỉ nào đó, lực giáo hóa đạo đức trong tối tăm phản hồi về.

Trần Thất hoảng sợ cả kinh, hét lớn: “Ai đã tham ngộ ảo diệu trong Đạo Đức kinh?”

Tiểu tặc đầu vận khởi Thất Bảo Như Ý Đại Chú Phản Bản Tổ Nguyên, chỉ thấy được một nữ tử thoát nhìn

có vẻ rất trẻ, bạch y bông bành, chân trần như tuyết, mỉm cười thản nhiên, sau đó nhẹ nhàng đưa tay vẽ một vòng, liền đem tất cả lực trì chú trong một cuốn Đạo Đức kinh trước mặt đều xóa đi, khiến Trần Thất rốt cuộc không cảm ứng được gì cả.

Cho dù như thế, tiểu tặc đầu này cũng vẫn thấy được lai lịch người đã tham ngộ diệu chỉ trong Đạo Đức kinh.

“Là khí tức đạo pháp của Vong Tình đạo, người này đến tột cùng là ai? Thoạt nhìn pháp lực so với con chồn tuyết còn in hơn? ” Trần Thất còn chưa cảm khái xong, đã có một cổ lực đạo đức khác còn mạnh mẽ hơn lúc trước truyền đến, đầu nhập trong Thái Cực Đồ, thúc dục quyền Thái Cực Đồ này quay loạn, mấy yêu quái vốn chỉ bị nhốt trong đó, ngược lại bị ngã nát, bị âm dương nhị khí trong Thái Cực Đồ xoạt qua, nhất thời đều biến thành Hỗn Độn nguyên khí để bổ sung bản thân.

Phương hướng luồng lực đạo đức này truyền đến càng thêm tối nghĩa, hiển nhiên người nọ đã sớm xóa đi pháp môn niệm chú của Trần Thất, khiến tiểu tặc đầu không quan sát được. Có điều liên tục có hai cổ lực đạo đức vô cùng mạnh mẽ đầu nhập, Thái Cực Đồ biến hóa ngàn vạn, uy lực bỗng nhiên lại tăng lên một cấp số. Ngay cả Trần Thất cũng tự có thể cảm ứng được, pháp lực chân khí trong cơ thể mình, từ từ viên mãn ngưng đọng, đó là một trong dấu hiệu sắp luyện khí Đan Thành.

“Không ngờ nhanh như vậy đã có người có thể từ trong Đạo Đức kinh lấy được chỗ tốt, có điều hai cổ lực đạo đức mạnh mẽ như thế, chỉ sợ hai người tìm hiểu Đạo Đức kinh này, cũng là hạng người sắp luyện Kim Đan, nói không chừng được cảm ngộ của Đạo Đức kinh, sắp đột phá cảnh giới”.

Đám yêu quái kia bị Thái Cực Đồ nuốt một mảng lớn, còn lại càng không có lực chống cự, đều bị Hồng Liên Tà Phật một mạch thu lấy, trong đại trận Lương Giới Thập Phương Kim Cương Thai Tàng áp đảo bản thân, còn dùng ma pháp tiểu thừa dụ dỗ. Những yêu quái này bị đại * pháp hai đạo Phật ma cảm nhiễm, nhất thời liên tục đột phá cảnh giới, lực cầu nguyện từ trên người Hồng Liên Tà Phật truyền đến, bỗng nhiên liền vượt ba bốn thành.

Trần Thất đã thu Hồng Liên Tà Phật cùng tám thần hộ pháp, dựng lên độn quang, một mạch bay về Mặc Hải thành, trên đường lại ba luồng lực đạo đức lần lượt truyền đến, đầu nhập vào trong Thái Cực Đồ, ba luồng lực đạo đức này có mạnh có yếu, đó là cao thấp ảo diệu tinh vi của đạo pháp tham ngộ ra, có điều nhiều hơn ba cổ lực đạo đức này, Trần Thất nhất thời không khống chế nổi Thái Cực Đồ, vội vàng đem Thái Cực Đồ cuộn lại, bao lấy bản thân, liền ở hạ độn quang ở ngoài Mặc Hải thành, tìm hiểu chân pháp Long Hồ Tổng Niếp Thống Ngự Vạn Thú.

407. Chương 408: Một Hạt Kim Đan Nuốt Vào Bụng, Mệnh Ta Do Ta Không Do Trời

Trần Thất tích lũy Đan Thành, hết thấy đều đã có đủ, nếu không phải chân pháp Long Hồ Tổng Niếp Thống Ngự Vạn Thú cuối cùng có đề cập tới, Tiên Thiên Ngũ Thái căn bản không phải là Luyện Khí Sĩ có khả năng chạm đến, hần hần đã sớm Kim Đan đại thành, thậm chí nói không chừng đã định đạo cơ, bắt đầu ổn định tầng cao hơn rồi.

Tiên Thiên Ngũ Thái, tự nhiên mà sinh, vốn không nên xuất hiện ở trên sinh linh tu luyện hậu thiên nào. Chỉ là vì vũ trụ này mới mở ra không lâu, ngay cả Tiên Thiên Ngũ Thái cũng còn không kịp sản sinh, cho nên mới có hạng người đại thần thông của vũ trụ khác, thừa dịp thiên hoàng tìm hiểu khai mở bốn cửa trời, diễn hóa lô hồng của bốn kiện chí bảo tiên thiên thuần dương này, mưu tính sở hữu Tiên Thiên Ngũ Thái.

Nói tới thiên hoàng, sau khi mở vũ trụ, tất nhiên muốn đem bốn cửa trời nắm giữ, đồng thời cũng muốn khóa chặt Ngũ Đại Bảo Kính, khiến không ai có thể biến hóa đào thoát nữa, còn lại đều là chuyện nhỏ, sinh sinh diệt diệt đều như mây gió thoảng qua. Có điều cho dù với khả năng của thiên hoàng, sau khi mở vũ trụ, vẫn muốn diễn hóa bốn cửa lớn, Ngũ Đại Bảo Kính, cũng cần thời gian dài dài dằng dặc, trong năm tháng dài dằng dặc như vậy, đã không còn chín kiện chí bảo tiên thiên thuần dương này bảo hộ, cũng chỉ có thể

dựa vào thiên hoàng cùng bố trí của hắn để trấn áp tòa vũ trụ mới mở này không đến mức sụp đổ, lúc này mới khiến người khác có cơ hội chui vào.

Lực đạo đức rơi vào trong Thái Cực Đồ, lập tức liền cùng tòa Thái Cực Đồ diễn hóa làm một, khiến Thái Cực Đồ tầng tầng biến hóa. Chân pháp Long Hồ Tổng Nhiếp Thống Ngự Vạn Thú mặc dù ẩn chứa đại đạo, nhưng từ xưa tới nay không có ai tu luyện qua, ngay cả người sáng chế phương pháp này, cũng không thể bước lên được con đường này. Cho nên lúc Trần Thất thành đan, có hiện tượng kỳ dị vô cùng, bầu trời mây đen rậm rạp, không ngờ tách ra một khe hở, có bảy mươi hai loại ma đầu ẩn hiện, muốn đầu nhập vào trong Thái Cực Đồ, điên đảo âm dương, phá hủy căn cơ thành đạo của tiểu tặc đầu.

Bảy mươi hai loại ma đầu này, mỗi người đều pháp lực thâm hậu, không ngừng đầu độc Trần Thất, chỉ cần bắt bọn nó luyện hóa vào trong Thái Cực Đồ, có thể khiến quyền Thái Cực Đồ này biến thành vô địch thiên hạ, có vô số pháp thuật. Nhưng Trần Thất lại không chút động đậy, chỉ vận khởi Thái Cực Đồ, đem những ma đầu này lần lượt cắn nát, nhắc tới cũng kỳ quái, những ma đầu này sau khi bị cắn nát, liền tự hóa thành hư vô, nửa điểm Hồn Độn nguyên khí cũng không có.

Trần Thất đang vận luyện lực đạo đức, đột nhiên đám pháp lực lôi điện bị trấn áp trong Đan Điền kia, cũng xông bay ra, trong ánh chớp, ẩn ẩn có hình tượng một thiếu niên áo trắng, mặt đang cười lạnh, muốn đem Thái Cực Đồ một kích xé rách. Trần Thất đau khổ cắn răng chống cự, vẫn thúc dục Thái Cực Đồ cùng ánh chớp này đánh nhau. Chỉ chưa đầy chốc lát, lại có mấy cổ pháp lực gia nhập, tựa hồ cũng muốn quấy rầy Trần Thất đúc thành Kim Đan, ban đầu tiểu tặc đầu còn tưởng rằng, đây là cảnh giới xứng đáng thành đan, nhưng dần dần cũng cảm giác được không đúng.

Hắn đột nhiên quát to: “Hôm nay người nhiều ta thành đan, nếu sau khi ta tu thành đại đạo, tất sẽ đem bọn người luyện hóa thành Hồn Độn nguyên khí, một thân đạo pháp, đều không còn, hồn phách bay ra, vĩnh viễn không siêu sinh”.

Trần Thất hét lên một tiếng như vậy, mấy pháp lực quấy nhiễu hắn, có hai ba cổ hơi do dự, liền tự lui ra. Nhưng bảy mươi hai ma đầu kia lại đánh mạnh xuống, bọn chúng ở giữa khoảng không, chỉ là một tia ý niệm, khó lòng phòng bị, cực khó đối phó. Nhất là mấy đoàn lôi quang, cũng bỗng nhiên cường thịnh, giống như chủ nhân ban đầu đang ở xa xa truyền pháp lực tới tăng viện.

Cũng may Trần Thất ở sau khi đoàn lôi quang kia bay ra, pháp lực thân thể cũng khôi phục toàn bộ, bí quyết Thái Thượng Hóa Long vận khởi, toàn thân đều hóa thành một con Huyền Hoàng Chân Long, hung dữ tấn công những pháp lực vượt qua không gian vô tận mà đến kia, một trường ác đấu này, trước sau tích lũy hơn mười ngày, đột nhiên Thái Cực Đồ chợt chấn động, vô số đạo đức huyền âm, diễn hóa thành Chư Thiên, thấu triệt không biết bao nhiêu hư không, hết thảy pháp thuật sở học bình sinh của Trần Thất, đều kết hợp chặt chẽ với ý thức bản ngã, cuối cùng ngưng kết thành một hạt đan hoàn phẳng phát giống như trong suốt đem cả Thái Cực Đồ thu nạp vào.

Kim Đan vừa thành, Trần Thất chính là một trong những Luyện Khí Sĩ cao cấp nhất Thất Hoàng Giới, ý niệm vốn có thể bao phủ phương viên mấy ngàn dặm, lúc này đã có thể gần như cảm ứng được ngoài ngàn dặm, nhất là ở một khắc trùng kích Kim Đan, Thái Cực Đồ đem tất cả pháp lực đột kích đều thu nạp, giờ phút này đều bao phủ ở trong hạt kim đan này, chậm rãi luyện hóa.

Cổ pháp lực này đến từ bốn phương tám hướng, mặc dù bởi vì Thất Hoàng Giới tương đối đặc dị, chỉ có thể truyền pháp lực lại từ xa, chân thân không thể xâm nhập, nhưng cũng đều không thua thiếu niên áo trắng kia, hơn mười đạo pháp lực này bị luyện hóa lần lượt, tán loạn thành Hồn Độn nguyên khí hùng hồn vô cùng, tưới nhuần mấy trăm hạt giống trong Thái Cực Đồ, đều tách ra đối mới, kể cả đại * pháp Quân Long Vô thủ, Hóa Nha trăn, Bạch Hồ Thất Sát, Thiên Địa Hồng Lô, hơn mười loại pháp thuật Trần Thất tu luyện chịu khó nhất, tất cả đều đột phá đại hạn tầng bốn mươi lăm, nhất là Bạch Hồ Thất Sát, không ngờ liền tiếp đột phá ba tầng cảnh giới, một đạo bạch quang tẩy luyện kia, đạo khí rét lạnh, giống như vạn vật đều có thể diệt sạch, ý khắc nghiệt, xa xăm khó dò.

” Một hạt Kim Đan nuốt vào bụng, mệnh ta do ta không do trời! Hiện giờ mới biết cổ nhân không lừa ta! ”

Trần Thất thu một hạt Kim Đan này, toàn thân pháp lực bành trướng mãnh liệt, ánh mắt quét ngang bát phương, nắm chín đại ấn quyết, nhất thời chấn động âm âm, đem ánh mắt tất cả những người còn đang rình đều ngăn cách, đem những pháp lực còn có ý đồ vượt qua hư không để gạt bỏ hắn, đều oanh bay. Mặc

dù Trần Thất vẫn chưa có tư cách đi ra hư không, tìm kiếm những người ý đồ ám toán hắn kia, nhưng ít nhất ở trong Thất Hoàng Giới, pháp lực người khác khó có thể đem hắn trấn áp.

Một ít hạt Kim Đan phẳng phất giống như trong suốt, đảo quanh ở trong cơ thể Trần Thất, mỗi này chuyển qua khiêu huyết một chỗ, liền vận dụng gia cố âm dương nhị khí. Chân pháp Long Hồ Tổng Nhiếp Thống Ngự Vạn Thú sau khi luyện khí thành đan, bí quyết Thái Thượng Hóa Long liền khó có tiến thêm, nhưng Trần Thất cũng nghe người ta nói qua, nếu mình có thể chứng đạo Nguyên thần, sau khi thoát ly thân thể, thân thể này còn có thể tế luyện làm pháp khí, thậm chí luyện làm thân ngoại hóa thân.

Không có vật gì so với cơ thể mình, càng thêm phù hợp với Nguyên thần, nếu thật sự đến tầng cảnh giới kia, Trần Thất cũng thật không keo kiệt, đem thân thể này tế luyện.

Khi Kim Đan âm dương lần qua một lần ở trong khiêu huyết quanh thân, Trần Thất lúc này mới đem thân lay động, xương cốt toàn thân đều phát ra tiếng rắc rắc. Thân thể này ở sau khi luyện hóa Kim Cương tháp, hơn nữa nuốt pháp khí khác, đã mạnh mẽ vô cùng, lại trải qua hạt Kim Đan này trui luyện lần nữa, trình độ mạnh mẽ càng kinh người.

Có điều Trần Thất đã đem chân pháp Long Hồ Tổng Nhiếp Thống Ngự Vạn Thú tu luyện tới cảnh giới thành đan, liền không rảnh để ý tu vi bí quyết Thái Thượng Hóa Long như thế nào. Sau khi tập luyện thân thể một lần, liền sải bước đi nhanh, xâm nhập vào trong Mặc Hải thành.

Cô nàng lãnh đạm Hà Linh Băng này, mắt thấy lão gia nhà mình luyện khí thành đan, trong ánh mắt cũng có hâm mộ nói không nên lời. Phải biết rằng Trần Thất có thể luyện khí thành đan, nàng mặc dù cũng có rất nhiều kỳ ngộ, nhưng muốn bước ra một bước này, lại phải đợi rất lâu, ít nhất đạo tâm mà nàng rèn luyện, liền kém hơn Trần Thất, tu sẽ tổn hao rất nhiều thời gian.

408. Chương 409: Hoàng Cung Đại Nhật Hi

Trần Thất gặp được Hà Linh Băng, liền thấp giọng quát: ” Chúng ta mau đi, hơi chút chậm chạp một chút, sẽ có đại biến cố. ”

Hà Linh Băng nhẹ gật đầu, bị tiểu tặc đầu này kéo một cái, không chế động quang mà đi, chỉ chốc lát liền bay ra ngoài mấy ngàn dặm. Ngay khi Trần Thất cùng Hà Linh Băng vừa rời đi, trên bầu trời liền ầm ầm hiện ra một tòa Thiên cung, trên tòa Thiên cung rơi xuống vô số kiếm khí, coi Mặc Hải thành giống như một bàn cờ, cắt thành mười chín đường dọc ngang, mấy trăm khối vuông nhỏ.

Nhắc tới cũng kỳ diệu, những kiếm khí này sắc bén như thế, không ngờ không thương tổn đến bất kỳ sinh linh nào trong Mặc Hải thành, biến hóa rất tinh vi, không chế kiếm ý xuất thần, đã đến mức người phạm tục khó có thể tưởng tượng.

Người trong tòa Thiên cung thần bí này, phát ra một tiếng kêu nhẹ, hiển nhiên với việc Trần Thất đã không còn, có vài phần kỳ quái. Tòa thiên không chỉ chốc lát lại ầm vào bầu trời, không kịp trở tay liền xuất hiện ở ngoài ngàn dặm, sau mấy lần ầm hiện, liền truy tung đến không xa Trần Thất cùng Hà Linh Băng. Mắt thấy tòa Thiên cung thần bí bay tới, Trần Thất biết bằng pháp của mình, muốn chạy trốn đã không thể, liền quát một tiếng chói tai, thân thể hóa thành Huyền Hoàng Chân Long, đồng thời nói với Hà Linh Băng: “Mau trốn vào trong Thái Cực Đồ của ta, dùng kiếm quyết vô danh giúp ta!”

Hà Linh Băng thân bất do kỷ bị Thái Cực Đồ cuốn lấy, nàng trấn định tâm thần, liền đem đạo kiếm quyết vô danh kia học thành lúc nghịch luyện Thái Sơ Ngũ Phúc kinh phát ra, đạo kiếm quyết này giống như bao hàm tất cả chí lý của kiếm đạo thiên hạ. Không câu nệ kiếm pháp gì, đều chạy không thoát phạm vi kiếm quyết vô danh này. Mặc dù kiếm pháp mà Trần Thất biết cũng không nhiều lắm, nhưng ít nhất cũng bảy tám loại, cộng thêm đạo pháp của Hà Linh Băng ở Huyền Thiên Thần Cung, nàng cũng dần dần chất lọc ra vài phần ảo diệu của đường kiếm quyết vô danh này.

Lúc này Trần Thất căn dặn nàng, phải dùng bí quyết vô danh kiếm khắc địch, Hà Linh Băng liền không có nửa điểm chần chờ. Trốn trong Âm Dương Thái Cực Đồ, liền đem kiếm khí bản thân chuyển hóa, Thái Cực Đồ ở dưới sự thao túng của Trần Thất, đem mấy trăm loại lực tử phù, đều hội tụ vào đạo kiếm khí này của Hà Linh Băng. Ở dưới sự gia trì pháp lực của Thái Cực Đồ, uy lực của đạo kiếm khí này của Hà Linh Băng, đột phá tầng tầng, uy lực trong sát na liền vọt tới tuyệt đỉnh luyện khí tầng thứ chín.

Bản thân Trần Thất cũng đem toàn bộ uy lực thân thể thúc mở, mặc dù tu vi thân thể này, chỉ có đỉnh phong của Luyện Khí Thành Cương, nhưng vì luyện hóa rất nhiều pháp khí, còn kể cả pháp vật tà môn Hồng Liên Tà Phật chỉ thiếu một bước, liền có thể đúc thành Kim Thân Phật môn, uy lực mãnh liệt, cũng không thua đạo kiếm khí do Hà Linh Băng phát ra kia.

Tòa Thiên cung thần bí này, mắt thấy Trần Thất cùng Hà Linh Băng liều chết phản kháng, dường như ngừng lại một chút, có điều ngay sau đó liền có một đạo kiếm ý bàng bạc xông lên trời, đạo kiếm ý thâm thúy này nhập hóa, giống như đầu bếp mổ trâu, thoáng cái liền chém vào trong khe hở do vô số loại pháp thuật của Thái Cực Đồ tạo thành, lập tức liền đem biến hóa của Thái Cực Đồ dừng lại, khiến kiếm khí mà Hà Linh Băng đang vận dụng trong nháy mắt hồng mất.

Trần Thất mắt thấy Thái Cực Đồ bị người ta dùng kiếm ý tuyệt thể khắc chế, đang định liều mạng xông lên, đạo kiếm ý kia liền phân hoá thành mấy ngàn đạo, dù là pháp thân của Huyền Hoàng Chân Long mạnh mẽ, cũng bị những kiếm khí này chui vào trong khiếu huyết, những kiếm khí này phân hoá mấy ngàn đạo, kết thành vô số kiếm trận loại nhỏ, đem khiếu huyết quanh thân Trần Thất trấn áp, ngay cả Hồng Liên Tà Phật cũng không ngoại lệ, đồng dạng bị một tòa kiếm trận trấn áp, liền bị phong ấn tại chỗ, khiến tiểu tặc đầu không còn phần pháp lực nào có thể vận dụng, cả người đều từ giữa không trung ngã xuống.

”Không xong rồi. Pháp lực người này quá lợi hại, quả nhiên không hổ là nhân vật chân tiên, cũng không phải ta bây giờ có khả năng ngăn cản”.

Trần Thất bây giờ mới biết, cấp số chân tiên cùng tuyệt đỉnh Luyện khí chênh lệch bao nhiêu, nếu đổi là một tu sĩ Luyện khí tầng thứ chín, Trần Thất cho dù thất bại, cũng sẽ không thua thảm như vậy. Bị một đạo kiếm ý của người ta đã chế trụ pháp lực, ngay cả nửa phần phản kháng cũng không có.

Sau khi chế trụ Trần Thất cùng Hà Linh Băng, trong tòa Thiên cung thần bí này mới truyền ra một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, thanh âm kia hồ hững nói: “Ta chính là đứng đầu Hoàng cung Đại Nhật Hi, phụ trách giám sát Thất Hoàng Giới. Bản giới có một quy củ, hễ là có tu sĩ đột phá đạo cơ Luyện khí tầng thứ bảy, nhất định phải di chuyển vào trong nội cung Đại Hi Hoàng tu luyện, người vi phạm liền chém không tha. Người muốn chết hay muốn sống, một lời liền quyết, chớ nói nhảm”.

Trần Thất vốn tưởng rằng, chủ nhân tòa Thiên cung thần bí, là muốn đem bản thân chém chết, nghe được ngôn ngữ của người này, trong lòng thầm nghĩ: “Hóa ra Thất Hoàng Giới còn có quy củ như vậy, đối với người còn chưa đột phá đến đạo cơ Luyện khí tầng thứ bảy, vì sao phải ép di chuyển?” Trần Thất đương nhiên không có lựa chọn khác, lại càng không nói nhảm, những ý niệm này chỉ vừa chuyển qua, miệng đã nói: “Cẩn tuân mệnh lệnh của chủ nhân hoàng cung Đại Nhật Hi, Linh Băng cùng đi theo ta thôi”.

Trần Thất dẫn theo Hà Linh Băng cùng bay lên, Hoàng cung Đại Nhật Hi nhất thời mở ra, tùy ý hai người cùng bay vào trong đó. Trần Thất vốn nghĩ bản thân sau khi bay vào Hoàng cung Đại Nhật Hi, liền có thể thấy người thả ra kiếm ý tuyệt thể kia, kết quả khi hắn cùng Hà Linh Băng bay vào tòa Thiên cung thần bí, cũng chỉ có gió lạnh, có thể thấy được trong mắt, là một đám cung đài lầu xá không biết có phương viên bao nhiêu, càng ẩn ước có núi non sông ngòi tồ đimể, giống như một thế giới nho nhỏ, cũng không phải bộ dáng Thiên cung tầm thường.

Trần Thất cùng Hà Linh Băng trầm mặc một lát, liền có một đạo Huyền Quang bay ra, rơi ở trước mặt hai người, kia là một pháp khí hình tròn, Trần Thất nhìn qua, lại có vài phần nhận ra, chính là kiện pháp khí trước kia hắn từng có, chỉ là cái này thoát nhìn còn nguyên vẹn, vật kia của hắn đã sớm bị Lôi pháp của thiếu niên áo trắng phá huỷ.

“Vật này tên là Hóa Thiên Bàn, bên trong có bản đồ địa lý Hoàng cung Đại Nhật Hi, còn có đánh dấu nhân vật trong nội cung, người có thể tùy ý chọn một chỗ không có người ở, cũng có thể đi tìm tổ sư các đời của phái Thanh Thành các người. Trong Hoàng cung Đại Nhật Hi sẽ có nhiệm vụ phái xuống, cũng sẽ thông qua vật ấy truyền lại, các người có chỗ nào không hiểu, đều có thể tới hỏi ta”.

Thanh âm từ trong Hóa Thiên Bàn truyền ra, là thanh âm của một nữ tử, cùng ngũ khí ban đầu trái ngược nhau, là người khí phái mười phần, là hai nhân vật hoàn toàn bất đồng. Trần Thất nghe được vài câu, đột nhiên cảm giác có chút quen thuộc, ngẫm nghĩ một lát, đột nhiên nhớ lại, thầm nghĩ : “Đây không phải thanh âm lúc ta tu luyện cương khí, ở trong Thiên Cương Đại Khí truyền đến sao? ”

Tiểu tặc đầu liền lập tức đáp lại: “Đa tạ tiên tỷ chỉ điểm, nếu ta không hiểu quy củ, nhất định sẽ đến hỏi thăm”.

Thanh âm nữ tử kia cười ha ha, nói: “Ta vẫn là lần đầu tiên thấy, có người phi thăng Thiên cung, còn dẫn theo phu nhân. Người ngược lại cũng có nhả hứng, có điều người cần phải nhớ rõ, chủ nhân bốn cung quen mặc kệ mọi chuyện, nhưng nếu có người muốn khi dễ các người, có thể tới hỏi ta xin giúp đỡ”. Nữ tử kia nói xong câu này, liền im lặng, Trần Thất lặng lẽ cười, thầm nghĩ: “Trừ phi gặp phải cao nhân cấp chân tiên, chứ không ta nào dễ bị người ta khi dễ như vậy? ”

409. Chương 410: Có Thưởng Có Phạt

Hoàng cung Đại Nhật Hi tổng cộng chia làm ba mươi ba tầng, mỗi một tầng đều rộng mấy chục ngàn dặm, có vô số cung thất, kỳ hoa dị thảo càng không thể đếm được, dị thú diễm lành, thiên cầm quý hiếm càng rất nhiều, nhưng cứ oái ăm chính là Luyện Khí Sĩ cực ít. Dựa theo ghi trong Hóa Thiên Bàn, tầng thứ nhất - vị trí của Trần Thất cùng Hà Linh Băng, chỉ có ba chỗ có Luyện Khí Sĩ ở, mỗi một chỗ cũng chỉ bảy tám người, hai ba mươi miệng ăn, đây là tính cả tọa kỵ bọn họ nuôi dưỡng.

Trần Thất suy nghĩ một hồi, cảm thấy cũng đúng, Luyện Khí Sĩ Thất Hoàng Giới từ thượng cổ đều rút phái phi thăng, không biết đi địa phương nào, những người còn lại không phải là mất đi chân truyền bốn môn, thì chính là căn cốt không đủ, mặc dù qua mấy ngàn năm, khôi phục vài phần nguyên khí, nhưng dù sao cũng không thể so sánh với thời kỳ thượng cổ. Nhân vật có thể tu thành Kim Đan cực ít, hạng người có thể cấp số đột phá Kim Đan liền càng ít.

Vừa rồi chủ nhân hoàng cung Đại Nhật Hi kia từng nói, chỉ có nhân vật đạo cơ Luyện khí tầng thứ bảy trở lên, mới có thể được vào trong hoàng cung Đại Nhật Hi. Trần Thất mặc dù không biết mình vì sao bị đón vào sớm một bước, nhưng mà cũng suy đoán ra, đây làm vì nhân khẩu trong Thiên cung cũng không quá nhiều.

Trần Thất nói với Hà Linh Băng vài câu, trong lòng thầm suy nghĩ: ” Khổ cho bản thân ta mang theo không ít nhân khẩu, mở một quốc gia thì khả năng không lớn, nhưng mở một thành thì vậy đã đủ rồi. Muốn chọn một địa phương đủ rộng, kiến tạo cơ nghiệp”.

Trần Thất mặc dù bị người ta cưỡng chế bức bách vào trong tòa Thiên cung này, có vài phần cảm giận, nhưng hắn cũng không phải là hạng người không biết thuận theo thời thế. Đã tới thì cứ an tâm ở lại, Trần Thất có lòng tin sau khi bản thân tu vi cao hơn, sẽ một lần nữa nắm giữ vận mệnh cùng tự do của mình.

Tiểu tặc đầu ở trong Hóa Thiên Bàn chọn lựa chỉ chốc lát, đột nhiên tỉnh ngộ nói: “Hoàng cung Đại Nhật Hi càng lên phía trên, Luyện Khí Sĩ liền càng nhiều, hiển nhiên cũng phân cấp bậc. Cũng không biết cách phân chia ra sao. Phái Thanh Thành chúng ta ở tầng hai mươi tám, hiển nhiên địa vị cũng cực cao..”.

Phái Thanh Thành chiếm cả tầng hai mươi tám, tầng này cũng không có người ngoài nữa, giống như phái Thanh Thành có thể chiếm trọn một tầng Thiên cung, cũng chỉ có tầng hai mươi hai cùng tầng mười bảy, hai nơi này chính là chỗ trú Tiên Thiên phái và Linh Kiện Tiên phái. Ba phái lớn này hiện ra xu thế không gì sánh nổi, cũng tự khác biệt với môn hộ khác.

Trần Thất ngược lại cũng không muốn đầu nhập vào phái Thanh Thành nữa, dù sao pháp lực của hắn hiện giờ đã đủ, đường tu luyện cũng đã định rồi, lại vào phái Thanh Thành cũng không có ý nghĩa gì. Cộng thêm phái Thanh Thành trong hoàng cung Đại Nhật Hi này, cùng phái Thanh Thành Thất Hoàng Giới, hoàn toàn có thể nói là hai môn phái khác biệt, mặc dù có chút đạo pháp sâu xa truyền thừa, nhưng cũng không phải người quen. Dạng người mới như Trần Thất, chỉ sợ không được sủng ái, ngược lại còn bị khinh bỉ.

Đi làm môn nhân đệ tử cho người ta, nào có tự do tự tại như bản thân mở tông lập phái chứ?

Trần Thất nghĩ đến đây, chọn một cung điện có sông núi tương giao ở tầng thứ nhất của Thiên cung, diện tích lại cực lớn. Hắn dẫn theo Hà Linh Băng bay nửa ngày, đến đích, liền đem hơn hai vạn con dơi non phóng ra trước, để đám dơi này quét dọn cung điện một lần. Sau đó liền đem hòa thượng kia phóng ra, để bọn hắn chỉ định một chỗ tiềm tu, sau đó mới đem Thiên Cổ Tiên Nương, chúng nữ Huyền Huyền phái, sáu nữ La Phù, còn cả yêu binh cùng nhân khẩu dưới trướng trong Hỏa Vân cung đều phóng thích ra, để bọn họ ở gần cung điện này, tự động kiến tạo phòng xá.

Đủ loại nhân vật sau khi đều dàn xếp xong, Trần Thất lúc này mới đem năm đồ nhi của mình phóng xuất, bảo bọn họ bái lạy sư nương Hà Linh Băng trước, sau đó mới đem Vạn Phương cùng tiểu hồ ly Tuần Ngọc Tảo phóng ra, tự xưng đây hai cơ thiếp của mình trước kia, bảo các nàng cùng Hà Linh Băng làm quen.

Vạn Phương cùng tiểu hồ ly Tuần Ngọc Tảo, mặc dù đều một bụng ủy khuất, nhưng chỉ nhìn một thân tiên khí, thường xuyên có tử khí lượn lờ quanh thân của Hà Linh Băng, pháp lực dường như không hề yếu hơn so với Trần Thất. Biết căn cốt thiên phú của mình không bằng, cho dù có thể bồi Trần Thất mấy chục năm, cuối cùng cũng sẽ già đi, không thể làm đạo lữ, chỉ có thể làm tình lữ nhân gian, muốn ghen ghét cũng không thể, cho nên đều chỉ đành nhẫn.

Ngược lại Hà Linh Băng đột nhiên thấy Trần Thất thả ra một đại gia khẩu như vậy, lại biết tiểu tặc đầu này không ngờ còn lên nuôi hai cơ thiếp, liền có vài phần không vui. Chỉ là cho dù nàng không vui, dù sao cũng đã vào cửa chính của Trần Thất, lúc này muốn đổi ý cũng đã muộn, bị Trần Thất khuyên qua vài câu, biết việc này khó tránh khỏi, liền xem như cắn răng nhận xuống.

Xử lý xong chuyện nhà, Trần Thất liền đem thân thể hóa thành một tòa bảo tháp Huyền Hoàng, dựng ở trước cung điện nhà mình, ý thức bản ngã giấu ở trong Thái Cực Đồ, vẫn tiềm tu đạo pháp như cũ.

Thời gian trong hoàng cung Đại Nhật Hi vô cùng thanh nhàn, Trần Thất thẩm thoát tu luyện mấy năm, chân không bước ra khỏi nhà, dần dần suy nghĩ đến chi diệu của đạo cơ Luyện khí tầng thứ bảy. Từ khi Kim Đan tấn chức Đạo cơ, vốn cũng chỉ là công phu mài nước, chỉ xem tích lũy, Trần Thất tích lũy đầy đủ, việc tăng đạo hạnh liền sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Tiểu tặc đầu này đang suy nghĩ đạo pháp, đột nhiên có một ngày rongHóa Thiên Bàn t, truyền tới một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Nhưng là một nữ tử khác, hắn căn bản không nhìn được, nói với Trần Thất: “Có Vực Ngoại Thiên Ma muốn xông vào trong Thất Hoàng Giới tàn sát bữa bãi, theo quy củ của bốn cung, nên đến phiên người ra tay, đi theo người khác cùng đi trấn áp những Thiên Ma kia. Mau tới Hoa Âm điện tầng thứ tư tụ hợp, hơi có chậm trễ, liền sẽ xử phạt theo quy củ của bốn cung”.

Trong lòng Trần Thất kỳ quái, không biết sao hôm nay lại đến phiên hắn xuất đầu, tiểu tặc đầu này đem Huyền Hoàng bảo tháp thu lại, như cũ hóa thành một thiếu niên nhẹ nhàng, người mặc Hỏa Nha đạo bào, cuốn Thái Cực Đồ trên đầu hóa thành một vòng bảo hồng, trôi nổi ở sau đầu.

Hắn hiện giờ đã đem pháp thuật trong Thái Cực Đồ, tu luyện bảy tám loại đến cảnh giới cao nhất mà luyện khí thành đan có khả năng đạt tới, cũng tự thấy thực lực rất có tiến bộ, cũng không sợ đấu pháp với Vực Ngoại Thiên Ma. Trần Thất mấy năm nay còn cố ý tu luyện Hỏa Ảnh độn pháp, lúc này độn pháp triển khai, một đạo hỏa quang chớp tắt, bỗng nhiên không thấy, chỉ nửa canh giờ liền bay đến tầng thứ tư của hoàng cung Đại Nhật Hi. Hắn tìm kiếm chỉ chốc lát, liền đã tìm ra Hoa Âm điện, khi Trần Thất hóa thành một đạo cầu vồng lửa hạ xuống, liền gặp được bảy tám thanh niên giống hắn, cũng lần lượt khổng chế độn quang bay xuống.

Một thiếu nữ mặc y phục màu xanh biếc, thoát nhìn lạnh lùng, nhìn bọn họ một cái, lúc này mới hồ hững nói: “Lần này Vực Ngoại Thiên Ma xâm phạm tổng cộng có hơn mười vạn con, một khi đều xâm nhập vào trong Thất Hoàng Giới, hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Các người nghiên cứu không thể bỏ qua cho con nào, nếu nhiệm vụ lần này thất bại, thì sẽ bị đánh giam một tầng đạo hạnh”.

Trần Thất nghe được trừng phạt lợi hại như vậy, không khỏi có chút tức giận, thầm nghĩ: “Đây là lấy chúng ta xem như thủ hạ để sai khiến sao?” Trần Thất còn chưa phát tác, nữ tử kia lại nói: “Nếu dốc sức ra tay, bốn cung cũng sẽ có phần thưởng, chỉ cần đánh chết hoặc là trấn áp Thiên Ma vượt qua một vạn con, liền có thể đến chỗ ta lĩnh một hạt Tử Thọ Tiên Đan, hoặc là một kiện pháp khí thượng giai. Các người hiện giờ liền đi đi”.

- 410. Chương 411: Thất Thập Nhị Bộ Thần Ma Chân Truyền
- 411. Chương 412: Từ Công Tử - Nguyên Chân Thủy
- 412. Chương 413: Nghi Tâm
- 413. Chương 414: Từ Bi Sát Ngã
- 414. Chương 415: Kiểm Tích Quần Ma
- 415. Chương 416: Thuởng Đan
- 416. Chương 417: Hắc Thủy Chân Pháp
- 417. Chương 418: Truyền Pháp
- 418. Chương 419: Đều Có Gặp Gỡ
- 419. Chương 420: Đạo Cơ
- 420. Chương 421: Ba Vấn Đề
- 421. Chương 422: Thái Sử Anh Thư
- 422. Chương 423: Xé Rách Da Mặt
- 423. Chương 424: Ngoan Hạ Sát Thủ
- 424. Chương 425: Mười Năm Ma Luyện
- 425. Chương 426: Thái Cổ Ma Viên - Đoạt Lấy Thần Thông
- 426. Chương 427: Trước Khi Thoát Kiếp
- 427. Chương 428: Không Có Ưu Việt Lấy Không
- 428. Chương 429: Bao Quát Thanh Thành
- 429. Chương 430: Nữ Quốc Chủ
- 430. Chương 431: Trọng Luyện Hỏa Vân Cung
- 431. Chương 432: Dương Hổ Nhi
- 432. Chương 433: Hỏa Viên Nhuận Nhật • Chu Tước Hóa Hình
- 433. Chương 434: Chân Hỏa Luyện Hỏa
- 434. Chương 435: Nhật Cung Hư Ảnh • Đại Nhật Ba Văn
- 435. Chương 436: Đạo Tâm Nhập Cực Cảnh - Thôn Nhật Hóa Viêm Cung
- 436. Chương 437: Tâm Hỏa Ma Kiếp
- 437. Chương 438: Thiên Hỏa Kiến Vân Vô Lượng Chứng Tử